

[1979 பிப்ரவரி 17]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மகாராஷ்டிரத்திலே ரூ. 138 கோடி, பீகார் மாநிலத்தில் ரூ. 180 கோடி விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனையும் அரசு பரிசீலிக்குமா? இங்கு தள்ளுபடி செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு சொல்லப்படுகிறது என்றுதான் சொல்லமுடிகிறதே தவிர அவர்கள் தள்ளியிருக்கிறார்களா என்ற விவரம் சொல்ல வில்லை. என்றாலும்கூட அந்த யோசனையை நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

(5) அரசினர் தனித்தீர்மானம்

அரசியல் அமைப்பு 45-வது திருத்தச் சட்டத்தத்திற்கு ஏற்பளிப்பது குறித்து.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I move,

'That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to clause (2) of article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Forty fifth) Amendment Bill, 1978, as passed by the two Houses of Parliament and the Short title of which has been changed into 'The Constitution (Forty-fourth Amendment) Act, 1978'

The primary objects of the said Bill are to provide adequate safe guards against the recurrence in the future of the Fundamental Rights including those of life and liberty, being taken away by a transient majority, and to remove or correct the distortions which came into the Constitution by reason of amendments enacted during the period of Internal Emergency.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

Sir, I commend the resolution for the ratification by this House.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 45-வது திருத்த மசோதாவை இந்தப் பேரவை ஆதரிக்கிறது. அதற்கான தீர்மானத்தை கற்றறிந்த நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் கலந்து

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. அ. ரகுமங்கான்]

கொண்டு நான் சார்ந்து இருக்கின்ற கழகத்தின் சார்பாக இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கான 45-வது திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கும் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 45-வது திருத்தம், முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் கொண்டு வந்த 42-வது அரசியல் திருத்தத்தை மாற்றி அமைக்கும் வகையில் இருக்கிறது. அன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியல் திருத்தச் சட்டம் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக, ஜனநாயக உரிமைகளைப் படுகொலை செய்யும் விதத்தில் பல ஷரத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லவேண்டுமானால், தொழிற்சங்க உரிமைகளைப் பறிக்கும் விதத்தில், மொழி ஆதிக்கம் கூடாது என்று வாதாடுவதைத் தடுக்கும் விதத்தில், அதுபோன்ற வேறு ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் அம்சமாக அந்த 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தம் இருந்தது. அந்த 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின் ஷரத்துக்களை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் நிலைமையில் உள்ள அந்த ஷரத்துக்களை நீக்கும் விதத்தில் தான் இன்றையதினம் அவசர நிலைப்பிரகடனத்தை எதிர்த்து மிகப்பெரிய யுத்தம் நடத்தியபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு இணைந்து நின்ற இந்திரா காங்கிரசை எதிர்த்து நின்ற ஜனதா கட்சி இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த உடனே அந்த 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்த ஷரத்துக்களை நீக்கும் வகையில் 45-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், அன்றையதினம் அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருந்தபோது, 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தம் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டபோது, இன்றைக்கு ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஆதரித்து வாக்குகளை வழங்கியது. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடியது, ஆகவே அதை நீக்கவேண்டும் என்கிற வகையில் கொண்டுவரப்பெற்றுள்ள 45-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தையும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறது. அன்று இந்திரா காந்தியை ஆதரித்தது, இன்று மொரார்ஜி தேசாயை ஆதரிக்கிறது. காரணம் அவர்களுடைய சினைம், இரட்டை இலை, ஆகவே, இரட்டைக் கொள்கை. அன்றும் ஆதரித்தார்கள், இன்றும் ஆதரிக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் இரட்டை வேடம் நடப்பதில் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1979 பிப்ரவரி 17]

அடுத்து நான் கேட்கவிரும்புவது, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதிலே ஒத்த கருத்து இருக்கிறதா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு சென்று பல விசேஷ உண்மைகளைக் கண்டறிந்து வருவதற்காகச் சென்றபோது அவர்கள் வெளிநாடுகளில் பேசுகிறபோது அவசர நிலைப் பிரகடனம் இருந்தபோது பல நன்மைகள் வந்தன என்றும், அவசர நிலைப் பிரகடனம் நாட்டிற்குத் தேவையானதாக இருந்தது என்றும் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் பேசுகிறபோதும், மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் பேசுகிறபோதும் அவசரநிலைப் பிரகடனம் விரும்பத்தகாதது என்றும், அதை ஆதரிக்க முடியாது என்றும் அன்றும் பேசினார், இன்றும் பேசினார். ஆகவே நான் கேட்க விரும்புவது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? முதலமைச்சர் அவர்களின் கருத்து என்ன என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். உங்களின் அபிசியல் கருத்து என்ன? இதிலும் முதலமைச்சருக்கு ஒரு கருத்து, சட்ட அமைச்சருக்கு ஒரு கருத்து இருக்கிறதா? இதிலும் இரட்டைப்போக்கா? காரணம் அவர்களுடைய சின்னம், இரட்டை இலை, அதனாலே இரட்டைப் போக்கு.

[முற்பகல் 11-10]

இன்னொரு கருத்தையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 45-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது அரசியல் சட்டத்தினுடைய 18-வது பிரிவு எம்ர்ஜன்ஸிப் பற்றிப் பேசுகிறது; அவசரநிலைப் பிரகடனத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. போர் அல்லது, வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு அல்லது உள்நாட்டுக் கலவரம்—அதாவது நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு உள்நாட்டிலிருந்து கலவரங்கள் ஏற்படுமானால் அவசரநிலைப் பிரகடனம் செய்யலாம் என்று 18-வது பிரிவு சுட்டிக்காட்டுகிறது. இப்போது இந்த ஜனதா அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தில் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது, Declaration of emergency in the event of internal disturbance in the country. இன்டர்னல் டிஸ்டர் பன்ஸ்—உள்நாட்டுக் கலவரம் ஏற்படுகிறது என்றால் அதை அவரவர் சவுகரியத்திற்கேற்ப பயன்படுத்தி, அவசரநிலையைப் பிரகடனம் செய்யலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அது கூடாது உள்நாட்டுக் கலவரம் என்பதற்குச் சரியான விளக்கம் இல்லை. ஏதோ ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அதுதான் இன்டர்னல் டிஸ்டர் பன்ஸுக்குக் காரணம், அப்படி இல்லாவிட்டாலும் இருக்கிறது என்று சொல்லி எம்ர்ஜன்ஸி டிக்ளேர் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்நியநாட்டு ஆக்ரமிப்பு என்றால் இருக்கலாம். ஆனால் அதே

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நேரத்தில் உள்நாட்டுக் கலவரம் என்பதற்குப் பதிலாக ஆயுதம் தாங்கிய புரட்சி இருக்கவேண்டுமென்ற மாறுதலைச் செய்திருக்கிறார்கள். 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் வந்தபோதே இது ஜனநாயக விரோத செயல் என்று சொல்லி எதிர்த்திருக்கிறோம். அதே கருத்தைத்தான் இந்த 45-வது அரசியல் சட்டத் திருத்த மசோதா கூறுகிறது. அவசர நிலைப் பிரகடனம் இருக்கலாம் என்று சொல்வதை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அந்த ஷரத்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறது. வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பு, ஆக்கிரமிப்பு இருந்தால் இந்திய நாட்டுக்கு ஒரு பேரபாயம் ஏற்படுமானால் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைக்காக இந்த எம்ர்ஜன்சியை டிக்ளேர் செய்யவேண்டும் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அப்படியே இருந்தாலும் அதை முடிவு செய்ய வேண்டியது சுப்ரீம் கோர்ட்டுதான்.

இன்றைக்கு அமெரிக்காவிலே 'எம்ர்ஜன்சி கிடையாது. ஆஸ்திரேலியா அரசியல் சட்டத்தில் எம்ர்ஜன்சிக்கு புரொவிஷன் கிடையாது; 'வார் பவ்வர்ஸ்' தான் இருக்கிறது, போர் காலத்தில் மாநிலங்கள் தங்களுடைய விருப்பத்தின் பேரில் மத்திய அரசுக்குச் சில உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கலாம். நமமுடைய நாட்டில் உள்நாட்டுப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அபாயநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுப்ரீம் கோர்ட் தெரிவிக்க வேண்டும். அதன்பிறகு தான் எம்ர்ஜன்சி டிக்ளேர் செய்யலாம்.

1935 ஆம் ஆண்டு அரசியல் சட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவு கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல. உள்நாட்டுக்கலவரம் என்பதற்கு 'ஆர்ம்டு ரிபெலியன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்ம்டு ரிபெலியன் என்றால் என்ன? நாடாளுமன்றத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் முரசொலி மாறன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆர்ம்டு ரிபெலியன் என்று சொல்வதற்கும் இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸ் என்று சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கம்பு கொண்டு தாக்குவதைக்கூட ஆர்ம்டு ரிபெலியன் என்று சொல்லலாம். அப்படியானால் ஒட்டேரியில் நடைபெற்ற சாராயச் சண்டை கூட ஆர்ம்டு ரிபெலியன்தான். அதற்காகக் கூட எம்ர்ஜன்சி டிக்ளேர் செய்யவேண்டியதுதான். இந்தத் திருத்தத்திலே பல நல்ல அம்சங்கள் இருந்தாலும் இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸுக்கு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற காரணம் சரியில்லை; எம்ர்ஜன்சி டிக்ளேர் செய்யலாம் என்பதற்கான காரணம் சரியில்லை. ஒட்டேரி சாராயச் சண்டைக்கெல்லாம் எம்ர்ஜன்சி டிக்ளேர் செய்யலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெளிவாக விளக்கிட விரும்புகிறேன்.



[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1979 பிப்ரவரி 17]

சின ஆக்கிரமிப்பின்போது எமர்ஜன்ஸி டிக்ளேர் செய்தார்கள். பாகிஸ்தான் படையெடுப்பின்போது டிக்ளேர் செய்தார்கள். அதை அண்ணா அவர்கள் வரவேற்றார்கள்; கலைஞர் அவர்கள் வரவேற்றார்கள். அதே ரீதியில் எங்கள் கட்சி இப்போதும் வரவேற்கிறது.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது அரசியல் சட்டத்தின் 356-வது பிரிவு பிரசிடென்ட் ரூல் பற்றிச் சொல்கிறது. இதில் எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம் நம்முடைய இந்த ஆட்சிக்கு எப்போதுமே ஒரு அபாயகரமான ஆபத்து இருக்கிறது. இங்கே கவர்னர் இருக்கிறார். சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று அவர் ஒரு ரிப்போர்ட் மத்திய அரசுக்கு அல்லது ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பினால் போதும்; இந்த அரசைக் கவிழ்த்து விடுவார்கள்.

கவர்னருடைய ரிப்போர்ட் செல்ல வேண்டும் என்று கூட இல்லாமல், ஜனாதிபதி தனக்குத் தானே இங்கு சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று கருதினால் கூட, அந்த வகையில் அவர் திருப்தி அடைந்தால் கூட குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை ஒரு மாநிலத்திலே கொண்டுவந்துவிட முடியும். இது மிகவும் ஜனநாயக விரோதமான ஒன்று, மாநில ஆட்சிக் கொள்கைக்கு விரோதமான ஒரு சரத்து. ஆகவே இந்த சரத்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் இந்த அரசியல் சட்டத்தை நிர்ணயிக்கும்போதே ஒன்று சொன்னார்கள், இந்தக் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை மாநிலங்களிலே பிரகடனப் படுத்துவதை நான் அதிகமாக விரும்ப மாட்டேன் என்றார். தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இதனை அமல் நடத்த வேண்டும் என்றிருந்தால் அதை விசாரித்து அந்த மாநிலத்திடம் ஒரு விளக்கம் கேட்கவேண்டும். அப்படி அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தபின்னாலும் அதிலே திருப்தி ஏற்படவில்லை என்றால் தான் ஆட்சியை மாற்ற வேண்டும், அப்போதும் பிரசிடென்ட் ரூலைக் கொண்டுவரக்கூடாது. ஒரு தேர்தல் நடத்தித்தான் ஆட்சியை மாற்ற வேண்டும் என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அன்றைக்கே சொன்னார்கள்.

கவர்னர் திருப்தி அடையவில்லை என்று சொன்னால், ஜனாதிபதி திருப்தி அடையவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு மாநிலத்தின் அரசைக் கவிழ்க்கின்ற அபாயம் இருக்கிறது. அவர்களது விருப்பப்படி ஆட்சியைக் கவிழ்க்கின்ற அபாயகரமான சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1959-லே நடந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்போது திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் தலைமையிலே கேரளாவிலே ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது. அந்த அரசினை விலக்கினார்கள், விலக்கிவிட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது அதற்காகக் கூறப்பட்ட காரணம் என்ன தெரியுமா? மிகவும் மோசமான ஒரு காரணம் கூறப்பட்டது. “அங்கே இருக்கின்ற அரசியல் கைதிகளை எல்லாம் அந்த அரசினர் விடுதலை செய்து அவர்களை எல்லாம் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களாக ஆக்குகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள் நிர்வாகத்திலே தலையிடுகிறார்கள்” என்னுடைய காரணங்களைச் சொல்லி 1959-லே அன்றைக்கு கேரளாவிலே இருந்த திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் தலைமையேற்று நடத்திய ஆட்சியைக் கலைத்தார்கள். ஆகவே மத்திய அரசிற்கு விரோதமான ஆட்சி என்றால் கலைத்துவிடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதைக் கேரளாவிலே 1959-லே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை வைத்தே அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இங்கே இன்னொரு நிகழ்ச்சியையும் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1965-லே இங்கே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அப்போது தமிழ்நாடு பூராவும் ஆர்ப்பரித்து எழுந்தது. கடல் அலை போல் மக்கள் எழுந்தனர். எரிமலையாக வெடித்தது அந்தப் போராட்டம். அப்போது தமிழ்நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று அந்த அரசை மத்திய அரசு கலைக்க உத்தரவிட்டதா? இல்லை. ஏன் என்றால் அப்போது தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள். அப்போது இங்கே பிரெசிடென்ட் ரூல் கொண்டுவரப்படவில்லை. பிரெசிடென்ட் ரூல் டெக்ளர் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற அரசு அப்போதும் மத்திய அரசினை அனுசரித்து இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைதான் இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தின் பெயராலே இருக்கின்ற இந்த அரசியல் சட்டத்திலே ஜனநாயக விரோதமான சரத்து இருக்கின்றது. இது இருக்கக்கூடாது.

அடுத்து மற்றொன்று. இங்கே இந்தியாவில் இதுவரை 34 தடவை மாநிலங்களிலே ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 34 தடவைகளிலேயும் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆண்ட காலத்திலே 24 தடவை மாநிலங்களிலே ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் சிறந்த ஜனநாயகவாதி என்று நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட வெளிநாடுகளிலே எல்லாம் சென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட அந்தத் தன்மைகளைத்தான் அவர் சிறந்த ஜனநாயக முறை என்று எடுத்துக்கொண்டு அப்படிச்



[திரு. அ. ரகுமன்கான்] [1979 பிப்ரவரி 17]

சொன்னாரோ என்று தெரியவில்லை. ஆக இப்படி 24 தடவை அந்த அம்மையாருடைய ஆட்சியிலே குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி மாநிலங்களிலே பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது..

**திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ரகுமன்கான் அவர்கள் 24 தடவை குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை மாநிலங்களிலே கொண்டுவரக்கூடாது என்பதற்கு ஏதாவது மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**திரு. அ. ரகுமன்கான் :** தலைவரவர்களே, நான் அந்தப் பிரச்சினைக்குள் வருவதற்குள்ளாக கற்றறிந்த பெரியவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் அவசரப்பட்டுவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அதிலே இருக்கின்ற, அந்த அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கின்ற இப்படிப்பட்ட சில அம்சங்கள் வேண்டாம் என்றுதான் சொல்வதற்கு வந்தேன்.

[முற்பகல் 11-20]

இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய 45-வது திருத்தச்சட்டப்படி குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி ஒரு ஆண்டு காலம் இருக்கலாம். ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல எமர்ஜன்சி பற்றிக் கூறும் போது அது எவ்வளவு ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், அதற்கான காலம் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவசர நிலைப் பிரகடனம் இருந்தால் ஒரு மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் நார்மல் கண்டிஷன்களில், எமர்ஜன்சி இல்லாத காலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்காலம் ஒரு ஆண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்று இதன்படி சொல்கிறார்கள். இது ஜனநாயக விரோதமானது. ஒரு ஆண்டு என்றிருக்கக்கூடாது. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை ஒரு மாநிலத்தில் எப்போது புகுத்துகிறார்களோ உடனே தேர்தல்கள் வந்தாகவேண்டும். கர்நாடகாவில் அர்ஸ் மந்திரிசபையைக் கலைக்கிறபோது உடனடியாகத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. ஆகவே எவ்வளவு விரைவில் தேர்தல்கள் வைக்கமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும், ப்ரஸிடென்ட் ரூல் டெக்ளர் செய்தவுடன் தேர்தலுக்கு ஆணையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் கட்சி சார்பாக இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்து, மத்திய அரசு மாநிலங்களில் தங்களுடைய போலீஸ் படையை நிறுத்தலாம் என்ற ஒரு பிரிவு 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தில் இருந்தது.

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

திரு. சாந்தியூஷன் அவர்கள் கொண்டுவந்த 45-வது திருத்தச் சட்டத்தில் அது இருக்கக்கூடாது என்று கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக ராஜ்யசபாவில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களால் அது தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆக, 45-வது திருத்தச் சட்டத்தில் இப்போதுள்ள அரசியலமைப்புப்படி நிலை என்னவெனில் மத்திய அரசு மாநிலங்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்காமலேயே அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராகவே மத்திய அரசு தனது போலீஸ் படையை நிறுத்தலாம் என்றிருப்பது அபாயகரமானதாகும். அது கூட்டாட்சி தத்துவத்திற்கே விரோதமானது. அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது. சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டால் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்தலாம். என்று 356-வது பிரிவு இருக்கும்போது மத்திய அரசு தனது போலீஸ் பட்டாளத்தை அதுவும் மாநில அரசைக் கேட்காமலேயே வைத்திருப்பது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானதாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் கல்வி பொதுப்பட்டியலில் இருக்கிறது. அது மாநிலப் பட்டியலில்தான் இருக்க வேண்டும். 35-வது திருத்தச்சட்டப் பட்டியலில்தான் இருந்தது, இப்போது அதைப் பொதுப் பட்டியலில் கொண்டுவருவது என்றால், மத்திய அரசுக்கு இந்தியைப் புகுத்த கல்வி இலாகாவை, சல்வித் துறையைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் தொழிற்பயிற்சிக் கல்லூரியில் படிக்கிற மாணவர்களுக்குக் கேள்வித் தாள்கள் இந்தியில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை. ஆகவே இந்தி ஆதிக்கத்தைத் தமிழ்நாட்டில் புகுத்துவதற்கு, கல்வியைப் பொதுப்பட்டியலில் வைப்பது அதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொல்கிற போது கல்வி பொதுப்பட்டியலில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு தவறான தகவல். கல்வி கண்கரன்ட் விஸ்டில் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இன்னொன்று. சட்டப்படி—Right to property—Fundamental right—என்று, சொத்துரிமை மக்களது ஜீவாதார உரிமை என்றிருந்தது; ஆனால் இப்போது அது ஜீவாதார உரிமைகளில் ஒன்று என்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு முற்போக்கான கருத்து. சொல்லப்போனால் ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தை, ஒரு நிலப்பிரபுத்துவமற்ற சமுதாயத்தை, முதலாளித்துவ சுரண்டலற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க இது ஒரு பெரிய



[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1979 பிப்ரவரி 17]

வாய்ப்பாக அமையும். ஆகவே, இந்த முற்போக்கான அம்சத்தை நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதேபோல் தடுப்புக் காவல் சட்டப்படி, எம்ர்ஜன்ஸி காலத்தில் இருந்த இருண்ட நாட்களை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, விசாரணை இல்லாமலேயே சிறைச்சாலைகளில் தள்ளப்பட்டார்கள். அப்போது சிறை சென்றிருந்தவர்களுக்குத் தெரியும், இவர்கள் ஆட்சி வந்தபிறகு அட்வைஸரி போர்ட்டுக்கு ரெபர் செய்யாமல் மூன்று மாத காலம் வைக்கலாம் என்பதை இப்போது ஒரு மாதம் என்று குறைத்திருக்கிறார்கள், இதனால் என்ன பலன்? இந்த “ப்ரவின்டல் டிட்டென்ஷன்” என்பதே இருக்கக்கூடாது. அது அபாயகரமானதாகும். 42-வது திருத்தச் சட்டப்படி ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகப் போகக்கூடிய அம்சங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன, இதில் சில முற்போக்கு அம்சங்கள் இருப்பதை வரவேற்கிறோம். அதேநேரத்தில் பல பிற்போக்கான அம்சங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைய வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவர மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதேநேரத்தில் கூட்டாட்சித் தத்துவ அடிப்படையில் இயங்கும் நாடுகளில் மாநிலங்களும் திருத்தங்கள் கொண்டு வர உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவில் இருப்பது கூட்டாட்சித் தத்துவம்தான் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தாலும், இப்படிப்பட்ட மத்திய அரசின் அரசியலமைப்பு சட்டத்திருத்த தீர்மானங்களுக்கு நம்மால் திருத்தங்கள் கொண்டு வர முடியாது. இந்தச் சட்டத்திற்கு நாம் அங்கீகாரம் வழங்குகிறோம். மத்திய அரசு கொண்டு வருகின்ற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திற்கு அகில இந்திய அண்ணாதி. மு. க.வும் அங்கீகாரம் அளிப்பதோடு, இதில் இருக்கின்ற சிரமங்களைக் குறிப்பிட்டு, மத்திய அரசுக்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்ப வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய போக்கு ஒரே குழப்பாக இருக்கிறது. இப்போது மொரார்ஜி தேசாயையும் ஆதரிக்கிறார்கள், அப்போது வந்த 42-வது அரசியல் சட்ட திருத்தம் வந்தபோது, அதையும் ஆதரித்து ஒட்டுப் போட்டார்கள். இதுதான் இரட்டை இலையின் அடையாளம், இதுதான் இரட்டைக்கொள்கை என்று சொல்லுகிறார்களா என்பதை கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில், இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 45-வது திருத்தத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிருப்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத்தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றபோது, ஆதார உரிமைகளில் சில குறைபாடுகள் 42-வது திருத்தச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே, அந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக 45-வது திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதன் குறிக்கோள் என்று சொன்னார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

பொதுவாக சமூக பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சட்டங்கள் இயற்றுகின்றன. ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஆனால் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி முன்பு இருந்ததற்கும், இப்போது இருப்பதற்கும், அப்போதுள்ள பிரச்சனைகளுக்கும் இப்போதுள்ள பிரச்சினைகளுக்கும் பெரும் வேறுபாடு இருப்பதின் காரணமாக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டும் ஒரு காரணம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. சமீபத்தில் ஜனதா துணை பிரதமராக இருக்கும் ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் ஐதராபாத்தில் பேசுகின்றபோது 'சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நீதிமன்றங்களில் சட்டங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற வியாக்கியானங்களால் பெரிய பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக அதிகமான திருத்தங்கள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டு விட்டது என்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 42-வது திருத்தச் சட்டத்தில் எந்தெந்த அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தது. 42-வது திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை, அதன் நோக்கம், அதன் கொள்கை எல்லாம் கூடுமான வரையில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவாக இருக்கின்ற வழிகாட்டும் கொள்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, அதற்கேற்றவாறு முற்போக்குத் திட்டங்களுக்கும் சமூகப் பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது தான் அதன் பொருள். அதே நேரத்தில் ஜனதா கட்சியின் அணுகுமுறையில் முக்கியத்துவமாக இருப்பது, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 3-வது பிரிவான 'பண்டமென்டல் ரைட்ஸ்' ஆதார உரிமைகள் தான் முக்கியத்துவம் என்று வாதாடுகிறார்கள். அப்படிவரும்போது, வழிகாட்டும் கொள்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா, அல்லது ஆதார உரிமைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா என்பது தான் பிரச்சனை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையைத் திசை திருப்ப வேண்டாமென்று அருமை நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த முரண்பாடுகள் இருந்தால், அவற்றை நீக்கக் கூடிய அளவுக்கு 31-சி பிரிவு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிறது, அதன் அடிப்படையில் ஆதார உரிமைகளையும் கவனித்து, சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகவும் சட்டங்கள் இயற்றப்படவேண்டும். அப்படி ஏதாவது முரண்பாடுகள் வரும்போது நீதிமன்றத்தில் 'அன்-கான்ஸ்டிடியூஷன்' என்று சொல்லி விடக்கூடும். இந்த நேரத்தில் உரிய பணியைச் செய்வதற்குதான் 31-சி பிரிவு இருக்கின்றது.



[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1979 பிப்ரவரி 17]

(முற்பகல் 11-30)

இந்த 31(சி)யிலே கூட காங்கிரஸ் கட்சி 71 ஆம் ஆண்டு 25-வது திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. அந்த 25-வது திருத்தச், சட்டத்திலே.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 31 (டீ)-ஐப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது நீதி மன்றங்களுக்கு கொண்டு வருகின்ற போது, அந்தச் சட்டங்கள் சட்டவிரோதமானது என்று கூறுவது ஜீவாதார உரிமையை, அதாவது பண்டமென்டல் ரைட்ஸ், லீக்ஸ் ரைட்ஸ் ஐப் பாதிக்கிறது. அந்த முரண்பாட்டை நீக்கிவிட வேண்டுமென்பதற்காகத் தான்.....

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : 31 (சி)யிலே 1971 ஆம் ஆண்டு 25-வது திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் 14, 19, 31 என்ற என்ற பிரிவுகள் ஆதார உரிமைகளைப் பற்றியவை. அதிலே 3-வது பிரிவில் 14, 19, 31 பிரிவுகள் பல்வேறு முற்போக்குத் திட்டங்களைச் சட்டங்களாக்குவதற்கு ஒரு முரண்பாடாக இருந்தன. ஆகவே, எந்த அளவிற்கு முரண்பாடு இருக்கின்றதோ அந்த அளவிற்கு அது செல்லத்தக்கதல்ல என்று சொல்லி, அதன் அடிப்படையில் 25-வது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. சட்டங்கள் சமூக நலனுக்காக, பொருளாதார நலனுக்காக இயற்றப்பட்டால் அந்தச் சட்டங்கள், இந்தப் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் செல்லாது என்று கோர்த்து சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டம்கூட, கேசவானந்த பாரதி வெர்சஸ் கேரள மாநிலம் என்ற வழக்கிலே அந்தச் சட்டம், அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பாடாக இருக்கிறது என்று சொல்லி நீக்கிவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறைபாட்டை நீக்குகின்ற அடிப்படையிலே 42-வது திருத்தச் சட்டம் இருக்கிறது. இந்தக் கோட்பாடுகளைப் பற்றி டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் கான்ஸ்டிடியூஷன்ட் அசம்பிளியிலே 19-11-48-லே பேசுகின்றபோது, ' என்னுடைய கணியிலே வழிகாட்டும் கொள்கை அதிக முக்கியத்துவம் கொண்டது. ஏனெனில், அந்த அரசியலமைப்பில் நமது குறிக் கோளான பொருளாதார ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது ' என்று சொல்லுகிறார்கள்.

In my judgment Directive principles have a greater value and our ideal is to lay down an Economic Democracy.

ஆகவே, இந்த வழிகாட்டும் கொள்கையின் அடிப்படையிலே நாம் சட்டத்தை இயற்ற முடியவில்லை அந்த அடிப்படையிலே, சட்டத்தை இயற்ற முடியாது ஒரு குழ்நிலை நிச்சயமாக

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, நாம் பொருளாதார ஜனநாயகத்தை அடைய முடியாது என்பதைத் தான் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய கருத்து என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாராளுமன்ற மிவாதத்தில் இரண்டு பேர்களுடைய கருத்துக்கள் பேசப்பட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய சி. எம். ஸ்டீபன்ஸ் அவர்கள் சோஷலிச கொள்கையை அதாவது வழிகாட்டும் கொள்கையை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஜேத் மலானி அவர்கள் முதலாளித்துவ கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமான உரிமைகளின் அடிப்படையிலே அங்கே பேசுகின்றார்கள். ஆகவே, ஒரு பெரிய முரண்பாடு இருக்கிறது. இது சோஷலிச கொள்கைக்கும், முதலாளித்துவ கொள்கைக்கும் இருக்கக்கூடிய பெரிய முரண்பாடு என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஆனால் புதிய சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்தப் புதிய சமுதாயம் எந்த அளவுக்கு ஜீவாதார உரிமைகளுக்கு அவைகள் முரண்பட்டதாக, முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றதோ, அவைகளை நாம் நீக்கித் தான் ஆகவேண்டும், நீக்க முடியாது, நீக்கக் கூடாது என்று சொல்வது பெரிய ஜனநாயக விவாதமாகும்; சர்வாதிகாரமான காரியமாகும். ஆகவே, ஒருசில பேர்களுடைய தனிப்பட்ட உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகிறது; அதனால் சமுதாயத்திற்கு நன்மைகள் ஏற்படாமல் அது பாதிக்கின்றது என்ற அடிப்படையிலே ஹெரால்டு லஸ்கி கொள்கை விளக்கமாக தன் கருத்தைச் சொல்கிறார். கனசர்வேடிவ் கட்சியைவிட நிர்வாகத்தில் நாங்கள் சிறந்தவர்கள் என்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை, ஆனால் எங்களுடைய கொள்கை புதிய முறையான சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவது என்பதுதான். தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைப் பற்றி ஹெரால்ட் லஸ்கி பேரறிஞர் சொல்கிறார். "Our aim is to create a better and different society."

இதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை. ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவேளை காங்கிரஸ்காரர்களை விட அவர்கள் நிர்வாகத்தை நன்றாக நடத்தலாம். காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், ஜனதா கட்சிக்கும் பெரிய வேறுபாடு என்னவென்றால்—நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் வேறுபாடு இல்லை, எப்படிப்பட்ட சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்பதிலேதான் கொள்கை வேறுபாடு இருக்கிறது. எங்களுடைய கொள்கை ஹெரால்டு லஸ்கியின் கொள்கை. to create a better and different society பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில்தான் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுவதற்கு அதில் எந்த அளவுக்கு முரண்பாடுகள் இருக்கின்றனவோ அந்த முரண்பாடுகளை நீக்கித்தான் ஆகவேண்டும்.



[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1979 பிப்ரவரி 17]

அவசரப் பிரகடனம் பற்றி இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜனதாவின் தேர்தல் அறிக்கையில் அவசரப் பிரகடனம் செய்வதற்கான ஷரத்தை அப்படியே நீக்கிடுவோம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'இன்டர்னல் டிஸ்டரன்ஸ்' இருந்தால், உள்நாட்டுக் கலவரம் நடந்தால் அவசரப் பிரகடனம் பிறப்பிக்கலாம். 'இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸ்' என்று இருந்ததை 'ஆர்மடு ரிபெலியன்' என்று இப்போது மாற்றியிருக்கிறார்கள். 'ஆயுதம் தாங்கிய ஒரு கலகம்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய மத்திய சட்டத்துறை அமைச்சர் சாந்திபூஷன் அவர்கள் இரண்டுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

உள்நாட்டுக் கலவரம் என்றால் கையாலா சண்டை போடுவார்கள்? 'இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸ்' என்றாலும் 'ஆர்மடு ரிபெலியன்' என்றாலும் ஒன்றுதான். முன்பு அவசரப் பிரகடனம் ஏற்படுவதற்கு முன்பு மதிப்பிற்குரிய ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் இராணுவமும் போலீசும் அரசின் கட்டளைகளுக்கு உட்பட்டு நடக்கக்கூடாது; அவர்களை எதிர்த்து புரட்சி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை உண்மையில் அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் சொன்னார்கள்? அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அது இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸ் என்று வராதா? 'இந்த அடிப்படையிலேதான் மக்களுடைய அசெம்பிளியை நடத்த வேண்டும், இந்தச் சட்டமன்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்' என்று பீகாரில் சொன்னார்கள்.—

### “Towards Total Revolution”

என்ற புத்தகத்தில் தெளிவாவே கூறியிருக்கிறார்கள். அன்று அவசரப் பிரகடனம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாக ஜனதா கட்சிக்கு ஆசானாக இருக்கக்கூடிய ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணம் அவர்களுடைய நண்பர்களுந்தான்.

தடுப்புக் காவல் சட்டம் (பிரிவென்டிவ் டிடென்ஷன் ஆக்ட்) பற்றி ஜனதா மத்திய அரசினுடைய துணைப் பிரதமராக இருக்கக்கூடிய சரன்சிங் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். 'பிரிவென்டிவ் டிடென்ஷன் ஆக்ட்' கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடில் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இது எந்த விதத்தில் நியாயமான கருத்து என்று தெரியவில்லை. நல்ல வேளையாக அந்த கருத்து ஏற்கப்படவில்லை. அது கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டால் 'பிரிவென்டிவ் டிடென்ஷன்' அதிகாரம் காவல் துறையினர் கையில் சென்றிருக்கும். அதனால் பயங்கரமான விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கும். என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பிரிவென்டிவ் டிடென்ஷன் இருக்கவேண்டிய அடிப்படைக் காரணம் ஆர். எஸ். எஸ். இயக்கந்தான். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை நான் இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ஓ. சே. வேலுச்சாமி]

கிறேன். இந்த பிரிவென்பது டிபெக்ஷன் ஆக்ஸ்டப் பயன்படுத்தி ஆத்துராம் கோட்சே, நாத்துராம் கோட்சே, இப்போதைய ஜனதா கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் நானாஜிதேஷ்முக் ஆகியவர்களை எல்லாம் அன்று கைது செய்திருந்தால் நிச்சயமாக காந்தியடிகளைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். ஜனதா கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் நானாஜிதேஷ்முக் காந்தியடிகள் சொலை வழக்கில் அவர் மூன்றாவது எதிரி என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. பிரிவென்பது டிபெக்ஷன் அந்த அளவுக்கு நேவை என்பதை நான் அறிகிறேன். அதே நேரத்தில் அதைப் பயன்படுத்துகிறபோது மிகவும் ஜாக்கிரத்தையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதலே கருத்து. வேறுபாடு யாருக்கும் இருக்க முடியாது. ஜனதா கட்சி ஆட்சி ஏதோ அதிலே பெரிய மாற்றத்தைச் செய்துவிட்டது போல் ஒரு வருஷம் என்று இருந்ததைச் ஆறு மாதம் என்று மாற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கும் கூட சில காரணங்களுக்காக இந்த ஆறு மாத காலத்தை மேலும் நீடிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜனதா கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது மாண்புமிகு திரு. ரகுமாங்கான் அவர்கள் 'ஜனதா கட்சி இந்த ஷரத்தையே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அங்கே எங்கள் தலைவர் திருமதி இந்திரா கரந்தி அவர்கள் ஆட்சி செய்கிறபோது அதிகமான மாநிலங்களில் அதிகமான தடவைகள் இதைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறினார்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாண்டிச்சேரியைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சட்டசபையை நாங்கள் கூட்டி மெஜாரிட்டி பலத்தை நிரூபிக்கிறோம் என்று சொல்லியும் கூட இப்போதுள்ள ஜனதா அரசு அங்கே ஜனாதிபதி ஆட்சியை ஏற்படுத்தியதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் முன்பெல்லாம் சட்டசபையைக் கூட்டி டெரும்பான்மையை நிரூபிப்போம் என்று சொன்னால் அங்கே ஜனாதிபதி ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்காது, ஏற்படுத்தி இருக்கவும் முடியாது.

அதைப்போலவே பாராளுமன்ற, சட்டமன்றங்களின் உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலத்தினை 6 ஆண்டுகளாக இருந்ததை ஐந்து ஆண்டுகளாகக் குறைத்து இருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய மாற்றம் என்று சொல்ல முடியாது, 45-வது திருத்தத்தை பெரிய மாற்றங்கள் கொண்டது என்று சொல்ல முடியாது. சிறுசிறு மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினாலும், வருங்காலத்திலே அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஷரத்துக்கள் பொருளாதார சமூக வளர்ச்சிக்கு பயன் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும், அப்படி பயன் உள்ளதாக



[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1979 பிப்ரவரி 17]

அவைகள் இல்லையானால் அவைகள் நீக்கப்படும் என்பதையும் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

**திரு. ரா. உமாநாத் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனதா கட்சி கொடுத்த வாக்குறுதியின் பின்னணியில் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்வாதிகாரத்தின் கட்டுக்கோப்பைத் தகர்த்து எறிய வேண்டும் என்று சொல்லித்தான் அந்த அடிப்படையிலே தேர்தலின்போது பிரச்சாரம் செய்துதான் அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தார்கள். 42-வது அரசியல் சட்ட திருத்தம் சர்வாதிகாரத்திற்கு சட்ட வடிவம் கொடுத்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதைத் தகர்த்து எறிவதற்காகத்தான் 45-வது அரசியல் சட்ட திருத்தம் வந்திருக்கிறது. லோக் சபாவிலே ஜனதா அரசாங்கத்தின் சார்பாக பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள பில் அரை குறையானது, தள்ளாடித் தள்ளாடித்தான் கொண்டு வரப் பட்டது என்று கருதுகிறேன். ஜனதா கட்சியினர் உள்நாட்டு அவசரநிலைப் பிரகடனம் என்பதைத் தேர்தலின்போது முழுக்க முழுக்க எதிர்த்தார்கள். தேர்தல் பிரச்சார சமயத்திலே சர்வாதிகாரத்தைத் தகர்த்து எறிவோம் என்று சொன்னார்கள் இனிமேல் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அதை அனுமதிக்க முடியாது என்று தேர்தலுக்கு முன்னால் சொன்னார்கள் அந்த ஷரத்தையே நீக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலே அந்த ஷரத்தை அவர்கள் நீக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஆனால் வார்த்தையை மாற்றியிருக்கிறார்கள். உள்நாட்டு கலவரம் என்றால் அவசரப் நிலைப் பிரகடனம் செய்யலாம் என்று இருப்பதை உள்நாட்டுக் கலவரம் என்பதற்குப் பதிலாக ஆயுதத் தாங்கிய கலவரம் என்று வார்த்தையை மாற்றியிருக்கிறார்கள், ஆயுதம் தாங்கிய கலவரத்தை அடக்கத்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த ஷரத்தை துர்உபயோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஜெயபிரகாஷ்நாராயண் அவர்கள் நடத்திய இயக்கமானாலும் சரி, மற்ற இயக்கங்களானாலும் சரி, அம்மாதிரி நடந்த இயக்கங்கள் எல்லாம் மக்களுடைய இயக்கங்கள் என்ற முறையிலே தான் தேர்தலிலே மக்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள். அந்த இயக்கத்தை உள்நாட்டுக் கலவரம் என்று தான் அன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த ஷரத்தை வைத்துக்கொண்டு அதை துர்உபயோகம் செய்து எம்ர்ஜன்ஸி டெக்ளேர் பண்ணினார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படித்தான் ஷா கமிஷனும் கருத்தைத் தெரிவித்து தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது புதிய திருத்தத்திலே சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் அவசரநிலைப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் ஒரு மாநிலத்திலே மாநிலம் தழுவிய போராட்டத்திலே விவசாயிகள் செய்யும் போராட்டத்திலே ஒரு பத்து துருப் பிடித்த துப்பாக்கிகள், 5 நாட்டுத் துப்பாக்கிகள்,

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ரா. உமாநாத்]

ஒரு 5 வெடிகுண்டுகள், 5 சைக்கிள் செயின்களைக் கொண்டு வந்து வைத்து அவைகளைப் போட்டோ பிடித்து இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்களை வைத்து கலவரம் செய்தார்கள் என்று சொல்லி அவசரநிலைப் பிரகடனம் செய்யலாம். ஹிட்லர் அப்படித்தான் செய்தார். அங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியும் வளர்ந்துகொண்டிருந்ததைப் பார்த்த உடனே நாடாளுமன்றத் திற்கே கூலியாட்களை வைத்து தீ வைத்தார்கள்.

கட்டிடம் பூராவையும் எரித்துவிட்டார்கள். அதைச் சொல்லி கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டியை நோன் செய்தார்கள், டிரேட் யூனியனை பேன் செய்தார்கள். அப்படிச் செய்து சர்வாதிகாரத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

நான்கு நாட்களுக்குப் முன்பு சிம்கோ மீட்டர் தொழிலாளிகள் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்து என் மனைவியின் தலைமையில் டார்ச் லைட் புரொசஷன் நடந்தது. டார்ச் லைட் புரொசஷன் என்றால் சாதாரணமாக தீப்பந்தம் ஏத்திக் கொண்டு புரொசஷன் நடத்துவது உண்டு. அப்படி நடத்தினார்கள். அப்படி நடத்திய தற்காக ஒரு கேஸ் என்ன போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், நேற்றைக்குப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். கேஸ் போட்டிருப்பது தெரியும். ஆனால் என்ன போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், பயங்கரமான ஆயுதங்களுடன் கலவரம், டெட்லி வெப்பன்ஸ் என்று. டெட்லி வெப்பன்ஸ் என்ன? பந்தங்கள். ஆகவே, இந்த முறையிலேயே இப்படியிருக்கிறது என்றால் பிறகு ஒரு அரசாங்கம் எமெர்ஜென்சியை டெக்ளேர் செய்துவிட்டால் என்ன ஆகும்? 10 சாமியை ஒன்றாக ஊர்வலம் விட்டால் அந்த ஊரில் அவசரப் பிரகடனத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் வருவார்கள். எப்படியென்றால் ஒரு சாமிக்கு 4 பந்தங்கள் என்றால் என்ன ஆயிற்று? 40 பந்தங்கள். ஆகவே, அதைக் காட்டியே பயங்கர டெட்லி வெப்பன்ஸ் என்று சொல்லி அவசரப் பிரகடனம் கொண்டு வரலாம். இங்கு பக்தர் இல்லை, அவர் இருந்திருந்தால் இதை சப்போர்ட் பண்ண வேண்டி வரும்.

மிசாவை ஜன்தாக் கட்சி எதிர்த்தது. என்ன காரணம்? அதில் அடங்கியுள்ள கோட்பாட்டை எதிர்த்தது. விசாரணையின்றி எக்காரணத்தைக் கொண்டும் சிறைப்படுத்தக் கூடாது என்ற அந்தக் காரணத்திற்காக அவ்வாறு செய்வது தவறானது, காட்டு மிராண்டித்தனமாகும் என்று எதிர்த்தது. அதை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். Preventive Detention Act என்ற ஆக்ட் கொண்டிருக்கிற ஷரத்து "they have retained" அதற்கு காரணம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், துர்விநியோகம் செய்யாமல் இருக்க பாதுகாப்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொல்



[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 17]

கிறார்கள். என்ன பாதுகாப்பு? ஒரு ஆளைப் பிடிக்க வேண்டுமென்றால் சார்ஜ் ஷீட் போட்டு போடுவார்கள், போட்டு கூட்டத்திற்கு விடுதல் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த சார்ஜ் ஷீட், போட்டு எல்லாம் நாங்கள் பார்த்தவர்கள்தான். 1952 ஆம் ஆண்டில் இராமமூர்த்தியை டிடென்ஷனில் வைத்தார்கள். அதற்கு சார்ஜ் ஷீட் கொடுத்தார்கள். சார்ஜ் ஷீட் என்னவென்றால், ஒரு பாராகிராஃப் படிக்கிறேன். அரசாங்க முத்திரையிட்ட படியில்தான் நிலப்பிரபுக்களுக்குக் குத்தகை அளிக்க வேண்டுமென்றும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி அளிக்க வேண்டுமென்றும் அவர் கோவை விவசாயத் தொழிலாளர்களைத் தூண்டினார் என்பது டிடென்ஷனுக்கு ஒரு காரணம். சர்க்கார் முத்திரையிட்ட படியில்தான் அளக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகளைத் தூண்டினாராம். இது ஒரு கவர்மெண்ட் சார்ஜ். அந்த சார்ஜ் ஷீட் போட்டு முன் வைத்து detention was confirmed ஆகவே, அந்தப் பாதுகாப்பு என்பதெல்லாம் நடக்காத காரியம்.

1965 ஆம் ஆண்டிலே டிடென்ஷன் செய்தார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், சீனாவுக்குத் தூதரை அனுப்ப நாங்கள் பிரச்சாரம் செய்தோம் என்று செய்தார்கள். இதன்படி பார்த்தால், போலீஸ் மந்திரி பட்டேல் அவர்களுக்கும் நம்முடைய நாட்டுப் பிரதம மந்திரி மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கும் சண்டை வந்தால் நிச்சயமாகப் பட்டேல் அவர்கள் மொரார்ஜி தேசாயை டிடெயின் செய்வார்கள். என்ன சார்ஜ் என்று போடுவார்கள் என்றால், மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வெளி உறவு அமைச்சர் வாஜ்பாயியை சீனாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார் என்று போடலாம். ஆகவே, நிச்சயமாக அவர்களை டிடெயின் செய்ய வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஆபத்து இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி தலைமை)

அதேமாதிரி மாநில அரசுகளைக் கலைக்கும், ஜனாதிபதி ஆட்சியைக் கொண்டுவரும் ஷரத்தும் நீக்கப்படவில்லை. ஆனால் பிரியடைக் குறைத்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜனதா அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய ஷார்ப் கிரிட்டிசிசம் இதுதான்.

ஆனால், சில வரவேற்கக் கூடிய நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் இல்லை, குறைவு தான் என்ற நிலையில், இருந்த குறைச்சலில் கல்வி இருந்தது. அதையும் இந்திரா காந்தி அவர்கள் 42-வது அமென்ட்

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ரா. உமாநாத்]

மென்ட் மூலம் பறித்து விட்டார்கள். இதைக் கைப்பற்ற, இந்தச் சின்ன அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற திருமதி காந்தி அவர்கள் ஒரு நாசுக்கான சாகசத்தை மேற்கொண்டார்கள். அது மிகவும் ஆச்சரியமானது. நாங்கள் அப்பொழுது அண்டர்கிரவுண்டிலே இருக்கிறோம். திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசினார்கள். மக்களே, இந்த எஜுகேஷன் கண்காண்ட் லிஸ்டிலே இருக்க வேண்டுமென்று நான் ஏன் கேட்கிறேன் என்றால், வடக்கத்திய மக்கள் ஆங்கிலத்தை ஏற்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள், ஆகவே, ஆங்கிலத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பதற்காக சட்டம் இயற்ற எஜுகேஷன் கண்காண்ட் லிஸ்டிலே வந்தால் அதிகாரம் கிடைக்கும் என்று பேசினார்கள் திருவனந்தபுரத்தில். அதைச் சொல்லிவிட்டு, லக்னோவிற்குப் போய் என்ன பேசினார்கள் என்றால், எஜுகேஷன் கண்காண்ட் லிஸ்டிலே எதற்காக வரவேண்டுமென்று கேட்கிறேன் என்றால் இந்தி தேசிய மொழி என்பதை தென்னகத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதற்காக இந்த அதிகாரம் எனக்கு வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சரியான விலாங்கு மீனைப்போல, பாம்புக்குத் தலையையும், மீனுக்கு வாலையும் காட்டுகின்ற முறையிலே செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையிலே பயங்கரமான சாகசத்தை மேற்கொண்ட அவர்கள் அதையும் பறித்துவிட்டார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

Dr. Jekyl and Mr. Hide என்று சொல்வோம். (குறுக்கீடு) கேட்கட்டும். I want their intervention. I am provoking them வர மாட்டேனென்கிறார்கள். இப்படி திருமதி காந்தி இந்த Dr. Jekyl and Mr. Hide வேடம் போட்டு விளையாடுவதன்மூலம் காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசியல் பாசாங்கை அம்பலப்படுத்தியது. திருமதி காந்தி இரட்டைக்குரலில் பேச, சீடர்கள் பாட்டிற்கு ஏற்ப ஆட கல்வியை நம்மிடமிருந்து கவ்வினார்கள்—பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். அதை ஜனதா கட்சி மீண்டும் வழங்கியது.

அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை மாற்ற விரும்பினால் நாடாளுமன்றம் செய்தால் செல்லாது, மக்கள் வாக்கெடுப்பில்தான் செய்யமுடியும் என்று கொண்டு வந்தனர். அதாவது அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை மாற்ற விரும்பினால் ரெஃபரண்டம் வைக்கவேண்டுமென்று இதில் இருந்தது. இன்னும் சில நல்ல அம்சங்களும் இதில் அடங்கியுள்ளது. ஆனால், திருமதி காந்தியின் காங்கிரஸ் ராஜ்யசபையில் தனக்கு உள்ள பலத்தை வைத்து இந்த சட்டத்தின் இதயத்தையே அறுத்து வீசி—தூக்கி—எறிந்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல



[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 17]

விரும்புகிறேன். சர்வாதிகாரம் என்று சொல்கிறபொழுது அருமை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் அது/கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தூரக மந்திரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். “No” நண்பர் மாரிமுத்து போன்றவர்கள் கூட விழிப்புடன் இருக்கவேண்டிய விஷயம். அவர் காங்கிரஸிலேயே இருந்தால்கூட, அந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால், சர்வாதிகாரத்தால் அவருக்கு ஆபத்து வராது என்று சொல்லமுடியாது. He must take interest in preventing that authoritarianism. லோக் சபா அதை நிறைவேற்றியது அரசியல் சட்ட அடிப்படை அதிகாரங்களை, அதனுடைய உரிமைகளை மாற்றுவது என்று சொன்னால் பார்லிமென்ட் செய்யக்கூடாது, பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்புக்கு வைத்துத் தான் செய்யவேண்டுமென்று லோக் சபா கூறியது. லோக் சபா நிறைவேற்றி ராஜ்ய சபாவிற்கு அனுப்பிய சட்டத் திருத்தத்தின் உயிரே, அந்த ரெஃபரன்டம் தான். அதை எடுத்தால் சர்வாதிகாரத்திற்கு கதவு திறந்துவிட்டது என்று அர்த்தம். அந்த ஷரத்தைத்தான் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய கட்சியினர் தோற்கடித்தார்கள். அதற்கு திருமதி இந்திரா காந்தியினுடைய வாதம் என்னவென்றால், வாக்கெடுப்பு என்றால் நாடாளுமன்றத்தின் Supremacy (மேலதிகாரம்) போய்விடுகிறது என்பதாகும். I want to ask supremacy over what? எதன் மீது ஆதிக்கம். Over the executive? “Yes” நிர்வாகத்தின்மீது நாடாளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம்—அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். But supremacy over the people, supremacy over the sovereignty of the people for a parliament, “No” I won’t accept. ஜனங்கள்மீது நாடாளுமன்றத்திற்கு ஆதிக்கம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு பதிலாக நாடாளுமன்றத்திற்கு மேலாக, மக்களுக்குத்தான் மேலதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பது தான் எங்கள் கருத்து. அரசியல் சட்டம் என்ன கூறுகிறது? “இந்திய மக்களாகிய நாம் இந்த அரசியல் சட்டத்தை நாமே நமக்கு வழங்குகிறோம்” என்று தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த சுப்ரீம் மக்களின்மீது நாடாளுமன்றத்தை ஆதிக்கம் செலுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் திருமதி காந்தியினுடைய கட்சியினர் லோக் சபா திருத்தத்தை எதிர்த்து ஓட்டு செய்ததன் நோக்கம். இது சர்வாதிகாரமில்லையா? ஆனால் திருமதி காந்தி கூறுவது என்னவென்றால், “நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்கள் நலனைக் காப்பவர்கள்” என்பதாகும், ஆகவே, இந்த ரைட்ஸ் திருத்தம் இல்லாமலிருந்தால், The people will be safe in their hands என்று சொல்கிறார்கள். தான் கேட்கிறேன், 1975 ஆம் ஆண்டில், எல்லா ஜனநாயக உரிமைகளும் ஒரே அடியிலே அழிக்கப்பட்டது. At one blow they were liquidated. அப்பொழுது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ன செய்தார்கள்? காப்பாற்றினார்களா? தங்களுடைய நன்மையைக் கருதி இரண்டு கைகளைத் தூக்கினார்கள். அதே மாதிரி அமைச்சரவையைக் கேட்காமல் அரசியல் சட்டத்தை மீறி அன்றைய ஜனாதிபதியிடம் சட்டவிரோதமாக கையேழுத்துவாங்கி,

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ரா. உமாநாத்]

எமர்ஜென்சி டிக்ளேர் செய்தார்கள். அப்பொழுது இந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இரண்டு காலையும் சேர்த்து தூக்கினார்கள். கொலைகள்—சித்திரவதைகள் நடந்தன. இரண்டு கொலைகள் நடந்தன. ராஜன் கேஸ்—எல்லோருக்கும் தெரியும். நாகம்மாள் விவகாரம் தெரியாதா?

நான் தலைமறைவாக இருந்தேன் அந்த பிரியடிவே. என்னென்னமோ செய்து பார்த்தார்கள், நான் கிடைக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) அதைச் சொல்லமாட்டேன். மறுபடியும் பிடிக்க வந்தால் ஒளிய வேண்டும். அப்பொழுது என்ன செய்தார்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்? நான் தலைமறைவாக இருப்பதால், அடிக்கடி டெலிகிராம் மெட்ராஸ் போலிசுக்கும், திருச்சி போலிசுக்கும் வருகிறது, எங்கே அந்த ஆள் என்று சொல்லி. உமாநாத்தை ஏன் பிடிக்கவில்லை என்று துளைக்கிறார்கள். அப்பொழுது இங்கு அட்வைசராக இருந்த ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் திருச்சிக்கு கேம்ப் வந்தார். ஒரு போலீஸ் அதிகாரியைக் கூப்பிட்டார். உமாநாத் எங்கே என்று கேட்டார். நாங்கள் சர்ச் பார்ட்டி அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் மனைவி எங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டு இருக்கிறார். மனைவி வீட்டில் இருக்கிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்னாராம், நீங்கள் என்ன செய்வீர்களோ எனக்குத் தெரியாது, உமாநாத் அவர்களை ஒரு வாரத்திற்குள் அரெஸ்ட் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு என்ன பொருள், உமாநாத் மனைவியைக் கைது செய், மனைவிக்குத் தெரியும் எங்கே இருப்பார் என்று. நாகம்மாள், நாகம்மாள் மகள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டதுபோல் செய்தால் அவருடைய வாயில் இருந்து அந்த இடம் வெளியே வரும், உமாநாத்தை கைது செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற போது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கர்ப்பாற்றினார்களா—வாட்டிட் தேரே—அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் அடியாட்களாக, கழுதைகள் என்று சொல்லவேண்டாம். They acted as flunkys of Mrs. Gandhi, flunkys ஆகிவிட்டார்கள், ஏன் ஆகிவிட்டார்கள், சிறையில் அடைப்பார்கள் என்ற பயம்—அதனால் தான் பிளங்கீஸ் ஆக இருந்தார்கள். கோழைத்தனம் மனச்சாட்சியைக் கவ்வியது. இட் வாஸ் எ கேப்டிவ் பார்லிமென்ட். அந்த பார்லிமென்டை வைத்துத்தான் இவ்வளவு விவகாரமும் நடந்தது. It was a captive parliament. How can they protect Only the people can protect. என்று சொல்கிறேன். அந்த மாதிரியான ஜனநாயகத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தின் ஷரத்து மாற்றும் அதிகாரம் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பார்லிமென்ட்டிற்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த ஷரத்தைத்தான் இந்திரா காந்தி அவர்கள் கட்சியினர் டிபீட் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு, அந்தக் கட்சியினருக்கு எம். பி. யாவதற்கு, எம்.



[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 17]

எல். ஏ. ஆவதற்கு, முகலமைச்சர் ஆவதற்கு அந்த மக்களின் ஓட்டு வேண்டும். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு அந்த மக்களுக்கு எந்தப் பாத்திரமும் கொடுக்கக்கூடாது என்று காங்கிரஸ் கட்சி—திருமதி காந்தி அவர்களுடைய கட்சி கருதுகிறது என்பது அர்த்தம். திருமதி காந்தி அவர்களுக்கு பதவியைக் காப்பாற்றித் கொள்ள மக்கள் ஒரு ஏணிப்பட்டியாக இருக் வேண்டும். ஆனால் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்தவுடன் மக்களை கருவேப்பிலை ஆக்கிவிடுவார்கள். இந்த நாட்டின் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு—அந்த சாவரின் பவரை மாற்றுவதற்கு அந்த மக்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதிலே என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்றால்—அவர்கள் ஏன் அதில் பிடிவாதமாக இருந்து டிபீட் செய்தார்கள் என்றால்—மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு வந்தால் அந்தப் பார்லிமென்டைப் பயன்படுத்தி உரிமைகளைப் பறித்து தன்னுடைய பதவியைக் காத்துக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்று எண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இப்போதே வழி செய்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்ததாக, நான் கருத்து தெரிவிக்க விரும்புவது உள்நாட்டு, அவசரப் பிரகடனம் என்ற ஷரத்தை அவர்கள் வற்புறுத்தியது குறித்து ஆகும். அந்த அம்மையார் அதை மிகவும் வலியுறுத்தினார்கள், ஆளும் கட்சியும் வற்புறுத்தினார்கள். அந்த ஆர்ட்டர் ரெபெல்லியன் உள்நாட்டு சலகம்—அந்த ஷரத்தை ஜனதா கட்சியும் வற்புறுத்தியது. அதற்கு சப்போர்ட் செய்தது. நான் கேட்கிறேன்: ஏன் அந்த உள்நாட்டு பிரகடனம், எம்ப்ஜென்சி கிளாஸ் இருக்க வேண்டும். திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பக்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். இனிமேல் இன்னொரு 1000 ஆண்டு காலத்திற்கு அவசரகால நிலை வராது, அதற்கு வழி இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை என்றால் அந்த ஷரத்து எதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கு வராது என்றால் அந்த அதிகாரம் ஏன் அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மனதில் தோன்றியிருக்கக் கூடும். மீண்டும் நாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் இது தேவைப்படலாம் என்று நினைத்து இருக்கலாம். இதிலே ஆச்சர்யப்படவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், அவர்களுடைய கட்சியின் முக்கியமான உறுப்பினர் திரு. சாக்தே அவர்கள் லோக் சபையில் பேசியிருக்கிறார். அவர் பேசியது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட லோக் சபை ரிக்கார்டில் இருக்கிறது. அவர் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார், இந்த மாதிரி எம்ப்ஜென்சி—ஆர்ட்டர் ரெபெல்லியன் என்று இருப்பது டேன்ஜரஸ் என்று சொல்லி ஆட்சேபிதன் இருக்கிறார். நாளைக்கு ஒரு ஸ்ட்ரைக் வந்தால் கூட அதை வைத்துக்கொண்டு ஆர்ட்டர் ரெபெல்லியன் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, அந்த எம்ப்ஜென்சி கிளாஸ் எடுத்து விடுங்கள் என்று லோக் சபையில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் முக்கிய தலைவர் திரு. சாக்தே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அது ரிக்கார்டில் இருக்கிறது. அப்படி

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இருக்கிற போது ராஜ்ய சபையில் அது விவாதத்திற்கு வருகிற போது அதற்கு ஆதரவு கொடுத்து அதை ஜெயிக்க வைத்தார்கள். காரணம், அங்கே, அதாவது லோக் சபையில் அவர் பேசியதற்குப் பிறகு அம்மையார் அவர்களுக்குத் தோன்றியிருக்கக்கூடும்—மீண்டும் நாம் ஆட்சிக்கு வருவோம் என்று—இடையில் ஏதாவது தேர்தல் வந்து இருக்கும்—ஆகவே, அவர்கள் அதற்கு ஆதரவு தந்து இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜூனஸ் பேஸ் என்று சொல்வார்கள். இதன் மர்மம் என்ன மீண்டும் பதவிக்கு வருவோம் என்ற நப்பாசை அப்போது நமக்கு எம்ஜென்சி பவர் வேண்டும்.

[நண்பகல் 12:00]

இப்போது மீண்டும் எம்ஜென்சி கொண்டு வருவற்கான அறிகுறிதான் இந்த திருத்தம். சம்பத்தில் சிக்கமூர் பொதுக் கூட்டத்தில் எம்ஜென்சி கொண்டு வந்தது நியாயமானது என்று இந்திராகாந்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை மீண்டும் அவர்கள் ஆட்சிக்குவந்தால் அது வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதேமாதிரி 'டிப்ளாய்மென்ட் ஆப் சென்ட்ரல் போலீஸ்' — மத்திய அரசின் போலீஸ் படையை மாநில அரசின் அனுமதி இல்லாமலேயே எந்த மாநிலத்திற்கும் அனுப்பி வைக்கலாம் என்பது. 42-வது அரசியல் சட்டம் ஐ.எநாயகத்தையே மாற்றி விட்டது; அதை இவர்கள் மாற்றிவிடவில்லை.

இன்றைக்கு 'லா அண்ட் ஆர்டர்' நம்முடைய சப்ஜெக்ட். மாநிலத்திற்கு இருக்கிற உரிமை அது ஒன்று தான். அதாவது ஜனங்களை உதைக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது. இப்போது வந்திருக்கிற திருத்தம், நீங்கள் என்ன உதைக்கிறது, நாங்கள் உதைக்கிறோம் என்பது. மாநில அரசின் அனுமதி இல்லாமலேயே மத்திய அரசின் போலீஸ் அனுப்பப்படலாம் என்றால் ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சர்க்கார் எப்படி ஆட்சி நடத்த முடியும்? இதிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சர்க்காரை கவிழ்ப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டிருப்பதன் நோக்கம், அவசர நிலை ஷரத்தை தக்கவைப்பது ஒன்று. இரண்டாவது விசாரணையின்றி வழக்கு இல்லாமல் கைது செய்யலாம் என்பதை தக்க வைக்க. மூன்றாவதாக ஜனதா கட்சி ஆட்சியை தக்க வைக்க. இந்த மூன்றும் தான் இந்தத் திருத்தத்திற்கான காரணங்கள்.

முன்னால் இந்திரா காந்தி காலத்தில் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வந்தபோது, அவசரநிலை பிரகடனத் திருத்தம் வந்த பொது ஜனதாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்துதான் ஓட்டுப் போட்



[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 17]

டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை நாம் ஆட்சிக்கு வரும்போது இது தேவைப்படும் என்று தெரிந்துதான் அப்போதே ஆதரித்திருப்பார்களோ என்னவோ.

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, போன தடவை இப்படிப்பட்ட ஒரு 'பில்' இங்கே கொண்டுவரப்பட்டபோது சட்ட அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் குறிப்பு கூட எனக்கு வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டேன். அவ்வளவு அழகாக அப்போது குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய உரையிலே '19 மன்த்ஸ் காங்கிரஸ் டிக்கேட்டர்ஷிப்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரம் என்று சொன்னார்கள். நான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டேன். அப்போது அவர்கள் மனந்திறந்து சில உண்மைகளை வெளியிட்டார்கள். தேர்தல் நடந்தது, ஆட்சி மாறியது. 19 மாத இருள் நிறைந்த காலம் மாறியது. இருள் நிறைந்த ஆட்சியை மாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

அப்படி இருந்தும், அதற்குப் பின்னாலே பாராளுமன்றத்திலே பேசிய பாலாபழனூர் அவர்கள் இந்த ஷரத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். எந்த வழக்கும் இல்லாமல் விசாரணை இல்லாமல் கைது செய்யலாம் என்பதை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்திலும் ஒரு ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டே டிஸ்மிஸ் செய்யலாம் என்பதை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தத்திற்கு அண்ணா தி.மு.க.வினரும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இதிலே வரவேற்கத் தக்க பல அம்சங்களும் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த பில்லை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

\* திரு. பொ. விஜயராகவன் : பேரவையின் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு மத்திய சட்ட அமைச்சர் சாந்தி பூஷன் அவர்கள் கொண்டுவந்து, பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு, இங்கே நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்ட அமைச்சரவர்களால் இந்த மன்றத்திலே ஏற்பளிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்திற்கு ஆதரவளித்து நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று, ஜனதா கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு தான் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இழந்துபோன ஜனநாயகத்தை மீட்டுத் தந்த மக்களைக் காப்பாற்ற, இந்த 5-வது சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக ஜனநாயக உணர்வு கொண்டவர்கள் இந்த திருத்தத்தைப் பாராட்டி, வரவேற்பார்கள் என்று நிச்சயமாக என்னால் கூற முடியும்.

1979 டிப்ரவரி 17] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

கடந்த கால ஆட்சியின்போது, 19 மாதங்களாக ஜனநாயகம் இருளுடைந்திருந்த நேரத்தில்\* ஜனநாயகத்தைக் காக்க, இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்ட ஜனதா அரசை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அந்த நம்பிக்கை வீண்போகாமல், ஜனநாயகத்தைக் காப்பதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஜனநாயக உணர்வு உள்ளவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

முன்பு நெருக்கடி நிலையினைப் பிரகடனம் செய்தார்கள். அதற்குக் காரணமாகப் பலவற்றைக்கூட இங்கே சப்பைக் கட்டாகக் கட்டினார்கள். அவ்வாறு நெருக்கடி நிலை கொண்டு வரப்படுவதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அலகாபாத் நீதிமன்றத்தில் திருமதி இந்திரா காந்தியின் தேர்தல் செல்லாது என்று உயர்நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டது. உயர்நீதிமன்றத் தினுடைய அதிகாரத்தை மட்டுமல்ல, நாட்டினுடைய பல உரிமைகள் கூட, அதாவது அடிப்படை உரிமைகளைக்கூட பறிக்கத் துணிந்தவர்கள் அவர்கள் அப்படி திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் சர்வாதிகாரமான முறையில் செயல்பட்டார் என்பதை நாட்டுமக்கள் மறந்துவிட்டிருக்க மாட்டார்கள், ஆனால் அதற்கு சரியான பதிலடியும் கொடுத்து அவர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பினார்கள். எவ்வாறு நெருக்கடி நிலைப் பிரகடனம் அறிவிக்கப்பட்டது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அமைச்சரவை தன்னுடைய கருத்தை குடியரசுத் தலைவருக்கு வழங்கிய பிறகுதான் குடியரசுத் தலைவர் நெருக்கடி நிலைப்பிரகடனத்திலே கையெழுத்திட வேண்டும் என்கிற நிலைமையைக் கூட மாற்றியமைத்து அறிவிக்கப்பட்டது. அப்போது அன்றைய நிதியமைச்சர் இங்கே, சென்னையிலே இருந்தார். ஆக அமைச்சரவர்களைக் கூட சரியாக கலந்து ஆலோசிக்காமல், அமைச்சரவர்களின் பதிலைக் கூட பெறாமல் அந்த அவசரகாலநிலைமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவசரகால நிலைமையை குடியரசுத்தலைவர் பிரகடனப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தாலும் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பேரில்தான், அதுவும் எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஒப்புதலின் அடிப்படையில் தான் அவசரகால நிலையை பிரகடனப்படுத்த முடியும், இல்லையென்றால் பிரகடனப்படுத்த முடியாது என்கின்ற ஒரு நிலையினை ஜனதா கட்சி அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டு வந்திருப்பது தவறா என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.



[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 பிப்ரவரி 17]

முன்பு, உள்நாட்டுக் குழப்பம் இருந்தால் தான் அவசர கால நிலையை பிரகடனம் செய்ய முடியும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்போது உள்நாட்டிலே ஆயுதப் புரட்சி நடந்தால் தான் அதனைப் பிரகடனப் படுத்தலாம் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு அது பாராளுமன்றத்திற்கு வந்தால்கூட அதனை மாற்றியமைக்க முடியாத நிலை இருந்த வந்தது. ஆனால் இப்போது பாராளுமன்றத்திலே பத்தில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் கூட இந்த அவசர காலச் சட்டத்தை அது அமுலிலிருக்கும்போது எதிர்த்து அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து அது பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டால் குடியரசுத் தலைவர் அதை ரத்து செய்கின்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு அந்த விதிகளிலே திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தது ஜனதா சர்க்கார் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆர்ட்டிக்கிள் 368-லே எவ்வளவு பெரிய உரிமையை மக்களுக்குக் வழங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூட மக்கள் தான் நமக்கு எஜமானர்கள், நாம் அவர்களுக்கு எஜமானர்கள் அல்ல என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கூட இந்தத் திருத்தத்தைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன் என்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்ற வகையில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினர், நாடாளுமன்றத்திலே மாநிலங்களவையிலே இம்மசோதாவைக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் மக்களுக்கு எஜமானர்கள் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்களே அல்லாமல் மக்கள் நமக்கு எஜமானர்கள் என்ற கொள்கையை அதாவது “people are sovereign to us” சாவரின் இஸ் ஃபார் தி பீப்பிள் என்ற தத்துவத்தை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள் என்று தான் சொல்ல முடியும். இன்னும் அந்த சர்வாதிகாரப்போக்கில் தான் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிடத் தெளிவான விளக்கம் வேறு எதுவுமே இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முன்பெல்லாம் நாடாளுமன்றத்திலே அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கான திருத்தத்திற்கான வழி முறை என்னவென்றால் முன்றில் இரு பங்கு மெஜாரிட்டி பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் கிடைக்க வேண்டும். மட்டுமல்லாமல் இந்திய நாட்டின் சட்ட மன்றங்களின் பாதி சட்ட மன்றங்களின் ஒப்புதலும் ஏற்படும் கிடைக்கப் பெற்றால்தான் அவைகளைத் திருத்த முடியும் என்ற விதி இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு பொதுஜன வாக்கெடுப்பு அதாவது ரெஃபரண்டம் என்ற முறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 51 சதவீதம் மக்கள் அந்த அரசியலமைப்பு

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு, பொ, விஜயராகன்]

அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தை ஆதரித்தால் தான் திருத்த முடியும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைவிட பெரிய ஜனநாயக முறை வேறு என்ன இருக்க முடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே தடுப்புக் காவல் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டப்படி முன்பெல்லாம் மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் கூட ஒருவரைக் காவலில் வைக்கிற நிலை இருந்தது.

[மிற்பகல் 12-10]

ஆனால், இன்றைக்கு அதை இரண்டு மாதங்கள் குறைப்பது என்று மட்டுமல்லாமல், ஆலோசனைக் குழு என்ற அளவில் ஏனோ தானோ என்று, இவர்தான் ஆலோசனைக் குழு, இவர்தான் ஆலோசனைக் குழுத்தலைவர் என்றல்லாமல் ஒரு மாநில உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியின் தலைமையில் அங்கிருக்கிற இரண்டு நீதிபதிகள், தற்போது பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் அல்லது ஒய்வு பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் மூன்று பேர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, தன்னுடைய ஒப்புதலை அளிக்காமல் தன் கருத்துக்களைக் கூறி, தன் எண்ணங்களைக் கூறி இந்தத் தடுப்புக் காவல் மூலம் சிறைப்படுத்துவது சரியல்ல என்று இரண்டு மாதங்களுக்குள் சொன்னால் அந்தத் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி யாரையும் உள்ளே வைக்க முடியாது என இப்போது ஒரு புதிய விதி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களை யெல்லாம் பறித்தார்கள். ஆர்டிகிள் 226 உயர்நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்குகின்ற அதிகாரங்கள் எல்லாம் அவசர காலத்தில் பறிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று பலவிதமான புதிய திட்டங்களை, புதிய விதிகளை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இதை வரவேற்காமல் வத்தல் தொத்தல் என்று பேசுவது உண்மையில் ஜனநாயக வழியில் வருகிற எங்களுக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது. தாற்காலிகத் தடை உத்தரவு என்று வந்துவிட்டால் ஒருவர் Ex parte தாற்காலிகத் தடை உத்தரவை வாங்கிவிட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர் அதை நீக்கி ஒரு உத்தரவைப் பெற முன்னால் காலதாமதமாகும். சிலர் ஆண்டுக்கணக்கில் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை வந்தால் 15 நாட்களுக்குள்ளாக அதுபற்றி விசாரித்து அந்தத் தாற்காலிகத் தடை உத்தரவை நீக்கவேண்டும் என்ற முறையில் இப்போதுத் ஒரு விதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதைவிட நீதி வழங்குகிற ஒரு நிலை வேறு என்ன இருக்கமுடியும்



[திரு. பொ. விஜயராகவன்] 1979 பிப்ரவரி 17]

முன்பெல்லாம் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை எவ்வளவு முறை வேண்டுமானாலும் நீட்டிக்கலாம், எவ்வளவு ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் அதை வைத்திருக்கலாம். ஆனால் இன்று நிலை அப்படியல்ல.

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அதிகபட்சம் ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குத்தான் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தப் படி வைத்துக்கொள்ளமுடியும். அதிகபட்சமாக ஒரு ஆண்டு தான் இருக்கமுடியும். அந்த அளவிற்கு சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, அதை வரவேற்க வேண்டாமா? அடுத்து, மாநிலங்களுக்கு மத்திய ஆயுதப் படையை அனுப்பலாம் மாநிலத்தின் அனுமதி இல்லாமல் என்று இருக்கிறது. அப்படி மாநில அரசுகளின் உரிமைகளை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளலாம் என்று சென்ற காலத்தில் செய்யப்பட்டதை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று, அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்தால் அதைத் தடை செய்கிறவர்கள் யார் என்று அடையாளம் கண்டு கொள்ளவேண்டும். அன்று சர்வாதிகாரத்திற்குத் தூப்பம்போட்டவர்கள், அதற்கு வால் பிடித்தவர்கள், சர்வாதிகாரத்திற்குத் துணை போனவர்கள் இன்று இதுபோன்ற நல்லதொரு சட்டத்தினைக் கொண்டுவருவதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்கிறவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ள வேண்டும் என்று கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பத்திரிகை சுதந்திரம் பற்றி வாய்க்கிழியப் பேசுகிறார்கள். பாராளுமன்றத்தில் அல்லது சட்டமன்றங்களில் பேசப்படுகிற பேச்சுக்களை அல்லது அங்கு விவாதிக்கப்படுகிற பிரச்சனைகளை வெளியிடுவது குற்றம் இல்லை என்ற முறையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஒரு விதியை ஜனதா அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, பாராளுமன்ற, சட்டமன்றங்களின் ஆயுட்காலத்தை ஐந்து ஆண்டுகள் என்றிருந்ததை ஆறு ஆண்டுகள் என்று மாற்றினார்கள். மரபுவழி வந்து அதை ஐந்து ஆண்டுகள் என்று மீண்டும் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு முக்கியமான கருத்து. தேர்தல்களைப் பற்றிய வழக்குகள், குறிப்பாக பிரதமர் தேர்தல், குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல், சபாநாயகர் தேர்தல் இவை பற்றி வழக்கு மன்றங்களுக்குக் கொண்டுபோக முடியாது—இதன் பின்னணி என்ன? பிரதமராக இருந்த திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தில் அவர்களது தேர்தல் செல்லாது என்று குறிப்பிட்டதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பிரதமரின் தேர்தல், குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல், சபாநாயகர் தேர்தல் இவை பற்றி வழக்குமன்றங்களுக்குச் செல்லக்கூடாது. இவை பற்றி தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடாது என்ற முறையில் சர்வாதிகாரப்போக்கில் அன்று அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

1979 பிப்ரவரி 17] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

ஆனால், குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் மீதும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் அவர்களுடைய தேர்தல் குறித்து வழக்குத் தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்கின்ற வகையில் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், பிரதமராக இருந்தாலும் சரி, சபாநாயகராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் மீதும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுடைய தேர்தலைக் குறித்து உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரலாம் என்று, பிரதமர் என்றோ சபாநாயகர் என்றோ பாராபட்சம் இருக்கக்கூடாது, என்ற முறையில் அந்த பாரபட்சத்தை, ஓரவஞ்சனையாக இருந்த முறையை, எதேச்சாதிகாரமாகக் கொண்டு வந்த அந்த முறையைத் தகர்த்து எறிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே இருந்து போல், பிரதமராக இருந்தாலும் சரி, சபாநாயகராக இருந்தாலும் சரி, குடியரசுத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, நாட்டில் சட்டத்தின் முன்னால் எல்லோரும் சமம், எல்லோரும் ஒருவகை என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தை ஜனதா சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதன் மூலம் இந்த நாட்டினுடைய பெருமைபை உயரச் செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது.

இன்னொன்று நாட்டில் உச்சமன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்வதற்கான முறைகள் ஆக்டிகில் 132, 134-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்காக உயர்நீதிமன்றத்தில் மனு போடவேண்டும். உயர்நீதிமன்றம் அதற்கு அளிக்காரம் அளிக்க வேண்டும் இதற்கு முன்னால் உயர்நீதிமன்றம் அந்த மனுவை விசாரிக்க வேண்டும். இதற்குக் காலம் கடந்து போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் போது நிலைமை எப்படிப் போகும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. தெரியவுத் முடியாது அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றி தாமதம் ஏற்பட்டால் நீதி கிடைக்காது எண்ணி..... ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். Justice delayed is justice denied என்று சொல்வார்கள். 'காலதாமதப்பட்டு வழங்கப்படும் நீதி, நீதி அல்ல' என்று சொல்வதை கருத்திற்கொண்டு, உயர்நீதிமன்றம் அளிக்கின்ற தீர்ப்புக்கு மேலாக, உச்ச நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்றால் உயர்நீதிமன்றத்தில் வாய் மொழி மூலமாக 'நான் இந்த வழக்கில் உச்சமன்றத்திற்கு அப்பீலுக்குப் போகிறேன்' என்று சொன்னால், அதற்கு வழிவகை செய்யலாம். என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், காலதாமதத்தை குறைக்கவும், காலவிரயத்தை குறைக்கவும் என்பதோடு விரைவில் நீதி கிடைக்கும்படியான அளவில் இந்த சட்டத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றி சொல்லும் போது. இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மாண்புமிகு ஓ. எஸ். வேலுசாமி அவர்கள் ஆதார உரிமைகள் என்பதில் வருகின்ற முக்கியத்துவம், 'டைரக்டிவ்



(திரு. பொ. விஜயராகவன்) [1979 பிப்ரவரி 17]

ப்ரின்சிபிள் 'ளில் வருகின்ற முக்கியத்துவம் இதில்தான் முரண்பாடு இருக்கிறது என்றும், டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் தான் பன்டமென்டல் ரைட்-களை விடவும் உயர்ந்தது என்ற முறையில் வாதாடினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடத்தில் என்ன நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, சொத்து உரிமை என்பதின் அடிப்படையில் தான் பல வழக்குகள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. வழக்குமன்றத்தில் இந்த உரிமைகள் எல்லாம் தடைக் கற்களாக இருக்கின்றன. சொத்து உரிமை என்பது அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உட்பட்டது அல்ல. சட்டங்களுக்கு உட்பட்ட உரிமை தான் என்கின்ற முறையில் சமதர்மமான—புரட்சிகரமான—சமூக பொருளாதாரத்தை வளர்க்கின்ற இந்த 45 திருத்த தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொண்டு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. பழனிசாமி : ஜனதா கட்சி நண்பர் அவர்கள், பேசும்போது நீதிமன்றத்தைப் பற்றியும் நீதிமன்ற உரிமைகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் பொதுமக்களால் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்திராகாந்தி அவர்களைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து நீக்கியது மட்டும் எப்படிப் பொருத்தம் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே இதற்காகத் தனியாக ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டால் அதிலே எங்கள் நிலையைப் பற்றி விளக்குவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பேரவையின் முன்னாலுள்ள அரசியல் சட்டத் திருத்தம் சம்பந்தமாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். 42-வது திருத்தத்திற்கு, அதிலே பல திருத்தங்கள் பாராளுமன்றத்திலே வந்த நேரத்திலே, எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் பல ஷரத்துக்களை எதிர்த்திருக்கிறது. அதிலே உள்ள முற்போக்கான ஷரத்துக்கள் என்று சொல்லக்கூடியவற்றை ஆதரித்தும் இருக்கிறோம். ஆனால் அது பின்னால் எப்படி மக்களுடைய அடிப்படையான சில உரிமைகளைப் பாதித்தது, எப்படி ஜனநாயக உரிமைகள் அதன் காரணமாக மறுக்கப்பட்டது என்பதை அவசரகால நேரத்திலே நாம் தெரிந்து கொண்டோம். அதற்குப் பின்னரும், இப்போதும்

1979 பிப்ரவரி 17] (திரு. சோ. அழகர்சாமி)

45-வது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இந்த ஜனதா அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெருவாரியான உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்திலே பெருவாரியான ஷரத்துக்களை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர, எந்த அளவுக்கு மாற்றம், என்ன மாற்றங்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை திரு. உமாநாத் அவர்கள் பல விவரங்களோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, 42 வது அரசியல் சட்டம் வந்த காலத்தில். வழிகாட்டும் கொள்கைகள் அதிலே ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டுமா அல்லது அடிப்படை உரிமைகள் அதிலே ஆதிக்கம் செலுத்தவேண்டுமா? இந்த அரசியல் சட்டத்திலே சில அடிப்படையான உரிமைகளை தடுக்கக் கூடாது என்ற ஷரத்து இருந்தது. பல திருத்தங்கள் மூலமாக நியாயம் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

இதேமாதிரிதான் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே யாரையும் பிடித்து உள்ளே போடலாம். அப்படிப் பிடிப்பவர்களை மூன்று மாத காலத்திற்கு உள்ளே போட்டு விட்டு, உள்ளே வைத்திருந்து திரும்பவும் அவர்களை அட்வைசரி போர்டுக்கு அனுப்பலாம் என்றிருக்கிறது. இதிலே என்ன மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், யோசித்துப்பார்த்தால், 3 மாதங்கள் என்பதை 2 மாதங்களாக்கி இருக்கிறார்கள். எனவே இதிலேயும் ஆபத்து நீங்கியபாடில்லை.

இதேமாதிரிதான் ஒரு மாநில சர்க்காரைக் கலைக்கக்கூடிய அதிகாரம் ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமா? அப்படி அவர் ஒரு மாநிலத்தைக் கலைத்ததற்குப் பின்னால் ஒரு வருஷம், ஆறு மாதங்கள் அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் என்று நீட்டித்துக் கொண்டும் போகலாம். இந்த அதிகாரமும் கூடாது என்று. இந்தத் திருத்தத்திலே கொண்டு வரப்படவில்லை. இதேமாதிரியாகத் தான், இன்று பொது மக்களுடைய ஜீவாதாரமான பிரச்சனைகளுக்கு மட்டுமல்ல. அவசரச் சட்டம் என்று ஒன்றைக் கொண்டு வந்து, எமர்ஜன்சி என்று கொண்டு வந்து, உள்நாட்டிலே ஏதோ கலகங்கள், குழப்பங்கள் ஏதாவது வரலாம், வந்தால் இதன் அடிப்படையிலே அதைத் தடுக்கலாம் என்று இந்திரா காந்தி அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள்.

அப்படி அந்த அம்மையார் கொண்டு வந்தது தவறு என்று அன்றைக்கு வாதாடக் கூடியவர்கள், இன்றைக்கு அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அதே காரணத்தை முன்னிட்டு அதை நீக்க முயற்சிக்கவில்லை. எமர்ஜன்சி என்றால், வெளி நாட்டிலே இருந்து படையெடுப்பு போன்ற ஆபத்து வந்தால் இப்படிச் சொல்வது நியாயம். ஆனால், அவசரகாலச் சட்டம் கொண்டுவந்தது தவறு என்று அன்றைக்கு வாதாடியிருக்கிறார்கள்,



(திரு. சோ. அழகர்சாமி) [1979 பிப்ரவரி 17]

ஆனால் அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக வந்தபிறகு அதே காரணத்தைச் சொல்லி, அந்த அதிகாரத்தை, தங்கள் கையிலேயே வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். இதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது, தாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்து பேசியதை எல்லாம் அவர்கள் மறந்துவிட்டு, அந்த அதிகாரங்களை யெல்லாம் தாங்களும் வைத்துக்கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்காக அந்த ஷரத்துக்கள் வேண்டும், வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று விரும்புகிறார்கள். அப்படி வைத்துக் கொண்டு மாநில சர்க்காரைக் கலைத்தும் இருக்கிறார்கள். இப்படி ஏதாவது குழப்பம் வந்தால், அது உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள் என்றும் நான் கருதுகிறேன். எனவே, இது விரும்பத்தக்கதல்ல. இந்தத் தடுப்புக் காவல் சட்டம் நம் ஜனநாயக கொள்கைக்கு விரோதமானது, மக்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. அப்படி பறிக்கும் இந்த ஷரத்துக்கள் எல்லாம் பூரணமாக நீக்கப்படவில்லை.

மக்களுக்காகத்தான் அரசியல் சட்டமே தவிர. அரசியல் சட்டத்திற்காக மக்கள் அல்ல. மக்களுடைய உரிமைகளில், அடிப்படைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் குறுக்கே நிற்கும் எந்த ஷரத்தும் மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் இப்போது வந்திருப்பதை முற்போக்கான திருத்தம் என்று நினைக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்றவாறு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பூரணமாக மாறுதல்களைக் கொண்டுவர முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 45 வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் நாட்டிலே ஏதோ பெரிய மாறுதலைக் கொண்டு வந்துவிட்டதாகப் பெரிதாகப் பேசப்படுகிறது. இதிலே என்ன மாறுதல்களை, எந்த அளவுக்குப் பெரிதாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டும். எம்ர்ஜென்சியை டிக்ளேர் பண்ணுவதற்கு 42 வது அமென்ட்மென்ட் ஒன்றும் வழி வகுக்கவில்லை. எம்ர்ஜன்சி பிரிவு ஆர்டிகிள் 352-ல் அரசியல் சட்டத்திலேயே இருப்பது. 42 வது திருத்தத்திற்கும் இந்த கான்ஸ்டிடியூஷன் ஆர்டிகிளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இந்த 45 வது திருத்தத்தில் அந்த 352 வது பிரிவுக்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 42 வது திருத்தத்தை வைத்து எம்ர்ஜன்சி டிக்ளேர் பண்ணவில்லை. ஆகையால் அதற்கு முன்னாலேயே அரசியல் சட்ட கர்த்தாக்கள் இந்த ஆர்டிகிளைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கொண்டு வந்தது அல்ல ஆர்டிகிள் 352. எம்ர்ஜென்சியை ரத்து பண்ணுவோம். 42 வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை அடியோடு நீக்குவோம், தூக்கி வீசுவோம், கடலில் கரைப்போம்

1979 பிப்ரவரி 17] (திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து)

என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு வந்தவர்கள் என்ன செய்தார்கள். என்ன பெரிய திருத்தத்தைச் செய்தார்கள் என்று பார்த்தால் சொன்னதற்கும் செய்திருப்பதற்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் எமர் ஜென்சி ப்ரொவிஷன் ஏற்கனவே அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது. 42-வது திருத்தப் பிரிவின் காரணமாக அது வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களே அந்தப் பிரிவை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். 'இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸ்' என்று கூறி இந்தியாவில் முதல் முதலாக எமர்ஜென்சியை டிக்ளேர் பண்ணியது இந்திரா காந்தி தான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை.)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அரசியல் சட்டத்தில் அந்த ப்ரொவிஷன் இருந்தது. நாட்டில் அப்போது குழப்பமான நிலை இருந்தது என்று அவர்கள் கருதியதால் செய்தார்கள். பிரைமினிஸ்டராக இருப்பவர்தான் அதைச் செய்ய முடியும். இன்னொருவர் எப்படி முடிவு செய்ய முடியும்? ஒரு நாட்டில் கலவரம்—இன்டர்னல் டிஸ்டர்பன்ஸ் இருக்கிறதா என்பதை ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் தான் முடிவு செய்ய முடியும் . . . . .

திரு. ர. ஜெபமணி : நாட்டில் குழப்ப நிலை இருந்தது என்ற காரணத்தால் அந்த அம்மையார் கொண்டு வரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவர் பேசும்போதும் குறுக்கே எழுந்து பதில் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் நேரம் இருக்காது.

திரு. ர. ஜெபமணி : திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசுவது பத்திரிகையில் வரும். ஆகையால் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். குழப்ப நிலை இருந்தது. ஆகவே, எமர்ஜென்சி வந்தது என்று சொல்வது சரியல்ல. சேரளாவில் இரண்டு அமைச்சர்கள் தேர்தல்கள் செல்லாது என்றவுடன் ராஜினாமா செய்துவிட்டு போனார்கள். எங்கே பதவி பறிபோய் விடுமோ என்ற அவசரத் தினால் இரவோடு இரவாக, எந்த அமைச்சரையும் கலக்காமல், இரவு தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஜனாதிபதியைத் தட்டி எழுப்பி இந்த நாட்டில் அக்கிரமத்தைச் செய்தவரைப் பற்றி மீண்டும் அவர்கள் இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அது மற்றவர்களைக் கேலி செய்வதாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய உள்ளக் கிடக்கையைக் காட்டுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் எதையோ நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார். நாட்டில் அன்று குழப்பம் இல்லை என்பது அவருடைய நினைப்பே தவிர அன்று நாட்டில் குழப்பம் இருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.



[1979 பிப்ரவரி 17]

[பிற்பகல் 12-30]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், துணைத் தலைவர் அவர்களே, மரியாதைக்குரிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது நாட்டிலே குழப்பம் இருந்தது என்ற ஒரு தகவலைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்போது நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லா கவர்னர் களும் தங்களுடைய அறிக்கைகளை அனுப்பி வைக்கிற நேரத்திலே நாட்டிலே அதுபோன்ற குழப்பமான நிலைமை இல்லையென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பது ஷா கமிஷன் விசாரணையில் புலனாகியிருக்கிறது. ஆகவே தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல தங்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஆபத்து என்றுதான் அவர்களுடைய தலைவர் இலண்டனிலே சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அது ஜனதா கட்சியினுடைய கருத்து. நான் பேசியது எங்கள் கட்சியினுடைய கருத்து, பெரும் பான்மையோருடைய கருத்து. எம்ஜென்சியை எடுத்துவிடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படியே தான் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சொல்லும் பொழுது ஜனதா கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தத்திலே எம்ஜென்சியை வைத்திருப்பது நியாயமல்ல என்று சொல்லுகிறவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை அங்கே எதிர்த்திருக்க வேண்டும், நாங்கள் ஏன் எதிர்க்க வேண்டும், ஏன் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று அவர்களோடு சண்டைபோட்டுக் கொண்டு வெளியே வரவேண்டும், ஏன் உறவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.....

திரு. ரா. உமாநாத் : நாங்கள் ராஜ்ய சபாவிலே இந்த விஷயத்தைக் கொஞ்சம் கூட தயவுதாட்சண்யம் இல்லாமல் பைட் பண்ணியிருக்கிறோம். இப்போதும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : வெளியிலே இருந்து பேசுவது வேறு, அதிகாரத்திற்கு ஆட்சிக்கு வரும் போது சிக்கல்களைப் பார்த்த பிறகு, நடைமுறைகளைப் பார்த்தபிறகு எடுக்கிற முடிவுகள் வேறு என்பது தான் தெரிகிறது. எம்ஜென்சியை எடுக்கவில்லை, அந்த வார்த்தையை வார்த்தை ஜாலத்தை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு தான். 42-வது திருத்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்ற முறையிலே தான் 45-வது திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் முன்னாலே என்ன சொன்னார்கள், இது பூராவையும் தகர்த்தெறிவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்போதுகூட திரு. மதுலிமாயும், நானாஜி தேஷ்முக்கும் அப்படியே அதைத் தகர்த்து எறியக் கூடாது, அதிலே நல்ல விஷயங்கள் இருக்கின்றன, ஆகவே

1979 பிப்ரவரி 17] (திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து)

மாற்றங்கள் தான் தேவை என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு 42 வது திருத்தச் சட்டத்திலே உள்ள 23 பகுதிகளை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு பாக்கியைத்தான் மாற்றம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். பிரியாம்பிளை மாற்றுவோம் என்று சொன்னார்கள், இன்றைக்கு அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிரியாம்பிள் திருத்தப்படும் என்று சொல்லவில்லை. பிரியாம்பிள் என்பது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினுடைய பார்ட் அல்ல, ஆகவே அதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவர முடியாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : 42 வது திருத்தச் சட்டத்திலே பிரியாம்பிளை மாற்றித் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் கைவிடவில்லை என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். சோஷலிஸ்ட் என்ற வார்த்தை அப்படியே இருக்கிறது, இது 42 வது திருத்தச் சட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு கட்டத்திலே குடியரசுத் தலைவருக்குத் தான் முழு அதிகாரம் என்று இருந்தது. ஆனால் 42-வது திருத்தச் சட்டத்தின்படி அமைச்சருடைய அட்வைஸ் பேரிலேதான் குடியரசுத் தலைவர் செயல்பட வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டது. அதை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். எம்ரஜென்சியை நாடு முழுவதற்கும் தான் போட முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தது. அதை மாற்றி எந்தப் பகுதியிலே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியிலே மட்டும் எம்ரஜென்சியை டெக்ளேர் செய்யமுடியும் என்ற முறையிலே கொண்டுவந்தார்கள். அதையும் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் பேசிய மாதிரி டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்க்கும் பண்டமண்டல் ரைட்ஸுக்கும் இடையே மோதல் வருகிற போது எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது என்கிறபோது சமூக நலனுக்குத்தான் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இருந்தது. அதுதான் 42 வது திருத்தம். ஆனால் தனிமனிதனுக்குத் தான் உயர்ந்த உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று—முற்போக்காகச் செல்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் இப்படிப் பின்னுக்குப் போய் விட்டார்கள்—அந்த முறையிலே கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இப்படி ஜனதா கட்சி கீழே போவதற்கு ஆன நிலைமையைத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பேரவைத் துணை தலைவரவர்களே, 45 வது அரசமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் இந்த அவையின் ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனதா கட்சி தேர்தலுக்கு முன்பு நாட்டிலே இருந்த நிலைமைகளைப் பிரத்யட்ச நினை



(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்) [1979 பிப்ரவரி 17]

மையிலே அனுபவித்து, அந்த அனுபவத்தின் வாயிலாக அவர்கள் பெற்ற சில கசப்பான நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான், அவர்கள் 1977-ல் தேர்தலில் நிற்கும் பொழுது அரசு மைப்புச் சட்டம் எந்தவகையிலேயெல்லாம் மாற்றப்படும் என்ற உறுதியைத் தந்து ஆட்சியிலே அமர்ந்தார்கள். அந்த உறுதியின் அடிப்படையிலே 45 வது சட்டத் திருத்தத்தைப் பாராளுமன்றத்திலே அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இதிலே எந்த அளவிற்கு நாட்டிலேயிருக்கும் பிரத்யட்ச நிலைமைகளை உத்தேசித்து, கருத்திலே வைத்து, நாட்டுக்குத் தேவையான முறையில், இன்றைய தேவை, நாளைத் தேவை, வருங்காலத் தேவை, நாட்டிலேயிருக்கின்ற பல்வேறு இன மக்களின் தனித் தனித் தேவைகள், பல்வேறு வட்டாரங்களின் அபிலாஷைகள் இப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் இவர்கள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், பல்வேறு இன மக்கள் பல்வேறு வட்டாரங்களிலே, பல்வேறு கோட்பாடுகள், பண்பாடு, நாகரிகங்களின் அடிப்படையில் வாழும் இந்திய நாட்டு மக்களின் அபிலாஷைகளை எண்ணத்தில் வைத்துக்கொண்டு கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. காரணம், அவர்கள் நெருக்கடி நிலையிலே அனுபவித்த அனுபவத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, காங்கிரஸ் சர்க்கார் வாயிலாகக் கொண்டு வரப்பட்ட சில சட்டங்கள் எப்படி அவர்களையும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களையும் பாதித்தது என்பதை மட்டும் எண்ணத்தில் கொண்டு தேக்கி வைத்து, அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் என்னால் சொல்ல முடியும். இருந்தாலும் பிறகு பாராளுமன்றம் உருவாக்கப்பட்டபொழுது லோக்சபையிலே அவர்கள் இருக்கின்ற நிலை. இராஜ்ய சபையிலே அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே, அந்தக் கட்டாயங்களின் அடிப்படையிலே லோக்சபையில் நிறைவேற்றுகின்ற சில திருத்தங்கள், அவர்கள் விரும்புகின்ற சட்டங்கள் இராஜ்ய சபையில் தோற்கடிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் பொழுது தான் சில மாறுதல்களை, அவர்களின் எண்ணத்திற்கு விரோதமாகவோ அல்லது தேர்தல் நேரத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளுக்கு மாறாகவோ இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய ஒரு கருத்தாகும்.

ஜனதா சர்க்கார் முக்கியமாக வடபுலத்திலே வெற்றிபெற்றது. வடபுலத்திலே அதற்குப் பெருபான்மையான இடங்கள்கிடைத்தன அதுமட்டுமல்ல உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலே நூற்றுக்கு நூறு அவர்கள் வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி நூற்றுக்கு நூறு வெற்றிபெற்றதன் காரணமாக இன்றைக்கு அவர்கள் எதை ஒப்புக் கொள்கிறார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் உத்திரப்பிரதேசத்திலும், மத்தியப்பிரதேசத்திலும், பீகாரிலும், வங்காளத்திலும், டெல்லியிலும், அரியானாவிலும், பஞ்சாபிலும், இராஜஸ்தானிலும் இருந்த சிறுபான்மை

1979 பிப்ரவரி 17] (திரு. எம். ஏ. லத்தீப்)

மக்கள், குறிப்பாக முஸ்லீம் பெருமக்களின் பேராதரவை அவர்கள் பெற்ற காரணத்தால் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள் என்பது சரித்திர உண்மை. அதை அவர்களும் மறுக்க முடியாது. மறைக்கவும் முடியாது. இப்பொழுது முஸ்லீம் பெருமக்களிடம் அவர்கள் வாக்குக்காக நாடியபொழுது தெளிவாக வாக்குறுதி தந்தார்கள். அந்த வாக்குறுதி என்னவென்றால், 42-வது திருத்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக அந்த 'டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்' என்று இருக்கின்ற டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்க்கு, ஃபண்ட்மெண்டல் ரைட்ஸ் மீது கொடுக்கப்பட்ட முன்னுரிமை, பிரையாரிட்டி இதைப்பற்றி அவர்கள் தெளிவாக வாக்குறுதி தந்தார்கள் ஏன் அந்த மாதிரி வாக்குறுதி தந்தார்கள் என்றால், 42-வது திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே 'டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்க்கு முன்னுரிமை என்று வரும்பொழுது குறிப்பாக முஸ்லீம் பெருமக்களை, சிறுபான்மை மக்களை அடிப்படையாக இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆர்ட்டிகிள் 44; அரசியலமைப்புச் சட்டம் 42-வது விதியின்கீழ், Codification of common Civil law for all the citizens of India என்பது இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லாமக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு சிவில்சட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது அரசமைப்புச் சட்டவிதி 44-ன் அடிப்படையிலே குறிப்பிட்டுள்ள ஒன்று.

[பிற்பகல் 12-40]

அதற்கு அன்றிருந்த நிலையிலே 42-வது திருத்தச் சட்டத்திற்கு முன்பு அந்த மாதிரி 'கோடிஃபிகேஷன்' வருமானால், ஃபண்ட்மெண்டல் ரைட்ஸ் என்ற வகையில், 'ரிஸிஜியஸ் ரைட்ஸ்' மார்க்கத்தைப் பேணுகிற அடிப்படை உரிமை என்று வரும் போது, 42-வது விதி அடிப்படை உரிமை என்ற காரணத்தினால் பின்னே தள்ளப்படும் என்ற நிலைமை இருந்தது. அதை இஸ்லாமிய மக்களும் கிறிஸ்தவர்களும், மற்ற ஏனைய, மார்க்க அடிப்படையிலே, சிறுபான்மையாக இருக்கக் கூடியவர்களும், எதிர்த்தார்கள். ஜனதா கட்சியினர் இந்திரா செய்த அநீதி இது என்று வாதிட்டார்கள். அந்த அநீதியைப் போக்குவோம் என்று தெளிவாக்கினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிறைவேற்றியும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதில் பார்த்தால் 42-வது திருத்தச் சட்டத்திலே குறிப்பிட்ட The priority of the Directive principles over the Fundamental Rights என்கின்ற அந்த நிலை இன்றைக்கும் நீடிக்கிறது,

ஆகவே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஏதோ ஒரு அரசாங்கம் தனக்கு இருக்கிற பெரும்பான்மையை வைத்துக் கொண்டு, ஷரியத் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும், இந்த நாட்டில் இருக்கிற சிறுபான்மையினர் பொதுச்சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினர் பொதுச்



(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்) [1979 பிப்ரவரி 17]

சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஜன மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பொதுச்சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், பார்சி மக்கள் எல்லாம் பொதுச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பாராளுமன்றத்திலே சட்டம் கொண்டுவருவார்களானால் பாதிக்கப்படுகிற சிறுபான்மை மக்கள் தங்களுடைய அடிப்படை உரிமை, தங்களுடைய மார்க்கத்தை பேணுகின்ற உரிமை, தங்களுடைய கலாச்சாரத்தைப் பேணுகின்ற உரிமை, தங்களுடைய மொழியை வளர்க்கின்ற உரிமை, தங்களுடைய தனித் தன்மையை வளர்க்கின்ற உரிமை, இந்த உரிமைகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுகிற வகையில் 'காமன் சிவில் கோட்' கொண்டு வருகிறார்கள், எங்களுடைய அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்று கோர்ட்டிலே நீதி கோர முடியாது. இது ஜனதா சர்க்கார் தான் கொடுத்த உறுதிக்கு மாறாக நடந்துகொள்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் சிறுபான்மை மக்களை மட்டுமல்லாமல் தங்களுடைய மனசாட்சியை ஏமாற்றுகிற நிலை என்ற அளவில் இருப்பது கண்டிக்கத்தக்கது.

ஆகவே, குறிப்பிட்ட இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். அதே நேரத்தில் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். அதற்கு, ஜனதா கட்சியினர் ஒரு வாதத்தைக் குறிப்பிட முடியும். நாங்கள் அடிப்படை உரிமைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கத்தான் நினைத்தோம். பழைய நிலைமைக்கு போகத்தான் நினைத்தோம். லோக் சபாவிலே எங்களுக்கிருக்கிற மெஜாரிட்டியை வைத்து நாங்கள் செய்யமுடியும். ஆனால் ராஜ்யசபாவிலே அவர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்று காரணம் சொல்லலாம். ராஜ்யசபாவிலே அப்படித்தான் நடந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்கனவே சட்டத்தைப் பிறப்பித்தார்கள், ஆகவே, இப்பொழுது அதைத் திருத்துவதை எதிர்த்தார்கள். அவர்களைப்பற்றி நாம் புரிந்திருக்கிறோம், நம்மைப் பற்றி அவர்கள் புரிந்திருக்கிறார்கள். நாடு புரிந்திருக்கிறது. சிறுபான்மை மக்கள் புரிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், லோக் சபாவில் ஒரு வாக்குறுதியாவது கொடுத்திருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமானால், இப்பொழுது இந்த நிலைமை இராது. ராஜ்யசபாவிலே ஜனதா கட்சிக்கு எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் போது இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று லோக் சபாவிலே வாக்குறுதியைத் தந்திருப்பார்களானால், அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அரசியல் நெருக்கடியை நாம் புரிந்திருக்கமுடியும். ஆனால் அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை என்பது எங்களுக்கு எல்லாம் வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஆகவே இந்த திருத்த சட்டத்தை எங்களால் ஆதரிக்க முடியாது, என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே ரெபரேன்டம் பற்றி சொன்னார்கள். The basic features of the Constitution, even if they are sought to be changed by Parliaments ever after change or amendments to be carried out is accepted by both the Houses of Parliament and subsequently

1970 பிப்ரவரி 17] (திரு, எம். ஏ. லத்தீப்)

ratified by the required number of States, it will be referred for the opinion of the people by way of referendum, பேசிக் பியூச்சர்ஸ் என்ன என்ற அடிப்படையில் சில நிலைமைகளை பாராளுமன்றமும் சட்டமன்றமும் எடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த அடிப்படை நிலைமைகளை மக்களிடத்திலே கேட்டுத்தான் செய்து வருகிறோம் என்பது ரெபரேன்டம் வைத்தால் தான் செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் பிரியாம் பிள் இருக்கிறது. அந்த முகப்புரையில் பேசிக் பியூச்சர்ஸ் ஆப் கான்ஸ்டிடியூஷன் என்ன என்று தெளிவாகப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. 42-வது திருத்தத்திலே இந்திரா காந்தி அம்மையார் பிரதம அமைச்சராக இருந்தபோது நிறைவேற்றிய அந்தத் திருத்தத்திலே Democratic and secular Republic of India அவர்கள் அதிலே செகுலர் என்று சொல்கிறார்கள். அப்போதே வாதம் எழுந்தது. செகுலர் என்பதற்கு உங்களுடைய அர்த்தம் என்ன? டெமாக்கிரடெக் என்பதற்கு அர்த்தம் தெரிகிறது. ஜனநாயகம் என்பதற்கு அர்த்தம் தெரிகிறது. டெமாக்கிரடிக் பிரின்சிபிள் என்று சொல்கிற போது சிறுபான்மையினருக்கு நீங்கள் எந்த அளவிற்கு நீங்கள் பாதுகாப்பு கொடுத்துள்ளார்கள், அவர்களுடைய வரையரை என்ன என்று கேட்டார்கள். அன்று கூட விவாதம் எழுந்தது. ஆனால் பதில் சொல்லவில்லை. ஜனதா சர்க்கார் வந்த நேரத்தில் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இந்த செகுலர் என்பதற்கு வரையரை வகுக்கப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். செகுலர்—மதசார்பின்மை என்றதால் அரசாங்கத்தின் சார்பாக எந்த ஒரு மதத்தையோ, மார்க்கத்தையோ வளர்ப்பதற்கு, அல்லது அதை நிலைநாட்டுவதற்கு வழி வகுக்காது. இந்த நாட்டின் நன்மைகள் என்று சொல்லப்படுகிறபோது ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். அது என்ன வார்த்தை என்றால் 'பொது நன்மை' அந்தப் பொது நன்மை என்ன என்று தெரியவில்லை. நாட்டில் உள்ள சிறுபான்மையினர் பாதிக்கப்படும்பொது நன்மை இருக்காது: ஆகவே பொது நன்மை என்பது என்ன என்பது வரையறுக்கப்படவேண்டும். ஒரு சிறுபான்மையினருக்கு பாதகம் ஏற்பட்டாலும் அது செகுலர் ரிப்ப்ளிக்குக்கு சாத்தியம் இல்லை. ஆகவே, மதக்கோட்பாடுகள். மார்க்கக்கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் மீது உள்ள தீவிர எண்ணங்கள் தடுக்கப்படவேண்டும், குறைக்கப்படவேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது மத்திய அரசாங்கம் என்று இருந்தாலும், மாநில அரசாங்கம் என்று இருந்தாலும் பொதுவான ஒரு அடிப்படையில் எந்த வகையில் செகுலரிசம் வளர்க்கப்படவேண்டும் என்று விளக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அன்றைய சர்க்காரும் பதில் சொல்லி விளக்கவில்லை. ஆனால் ஜனதா சர்க்கார் அதை விளக்குவதாக வாக்களித்தார்கள் ஆனால் இந்திரா காந்தி அம்மையார் எப்படி கொண்டு வந்தார்களோ அதைப்போலவே 'டெமாக்கிரடிக் செகுலர் ரிப்ப்ளிக் ஆப் இந்தியா' என்ற எக்ஸ்பிரஷனை அப்படியே வைத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்து இருந்தாலும் பரவாயில்லை.



(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்) [1979 பிப்ரவரி 17]

We are also for secularism and we mean what you mean by secularism. Secularism means, complete neutrality so far as the State is concerned with reference to different religions of the country. The Government should not align itself with any particular religion, but should maintain complete and perfect neutrality with regard to religions அப்படித்தான் எங்களுடைய செகுலரிசம். நாங்கள் சொல்வது எந்த மதத்திலாவது அவர்கள் இருக்கட்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த மதத்தோடும் குறிப்பிட்டு அனுதாபத்தையோ தொடர்பையோ வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பது எங்களுடைய செகுலரிசம். அதற்குத் தகுந்த வகையில் விளக்கம் தந்து இருந்தால் நன்றாக இருந்து இருக்கும். அதற்கு விளக்கம் தரவில்லை. ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலும் நாங்கள் இது குறித்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மற்றொன்றும் நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ளவேண்டும். ரெபரேன்டம் என்று சொல்கிறபோது, மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று வருகிற போது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலே மத அடிப்படையிலே, மைனாரிட்டி அடிப்படையிலே, கலாச்சார அடிப்படையிலே இருப்பவர்கள் 51 சதவிகிதம் மக்கள். இந்திய நாட்டின் ஒட்டு மொத்தமான வாக்கெடுப்பு எடுக்கிறபோது 51 சதவிகிதம் குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாக்களிப்பார்களானால் 49 சதவிகிதம் மக்களின் எண்ணங்கள் அடிக்கப்படுகின்றன. இது ஜனநாயகத்திற்குத் தேவையானது. ரிப்பளிக் என்று சொல்கிறபோது நாம் இன்றைக்கு பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதால் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வருகிறார்கள், அந்த பிரதிநிதிகள் உட்கார்ந்து இருக்கும் சபை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது, அந்தத் தீர்மானத்தை மதிக்காமல், மக்களிடத்தில் அனுப்புவோம் என்று சொல்வது ஏதோ ஒரு உள்நோக்கம் வைத்து செய்து இருக்கும் காரியம் போல் தெரிகிறது. அதுவும் மேல்மட்டத்தில், இன்றைக்கு வடபுலத்திலே இருக்கின்றவர்களின் எண்ணம், அவர்களின் மரபு, அவர்களின் பாரம்பரியம் இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும் போது இதிலே ஒரு பயங்கரமான ஆபத்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்:

[முற்பகல் 12.50]

நான் ஒரு தமிழன் - தமிழ் மொழியைக் காக்கின்ற உரிமை எனக்கு உண்டு; அந்தத் தகுதி எனக்கு உண்டு; தமிழ் மொழியிலே பேச எனக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் நீங்கள், உங்களுடைய மொழியைத்தான் பேச வேண்டும், உங்களுடைய கலாச்சாரத்தைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும், உங்களுடைய மரபைத்தான், உங்களுடைய பாரம்பரியத்தைத்தான் கடைபிடிக்க

1979 பிப்ரவரி 17] (திரு. எம். ஏ. லத்திப்)

வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது? அதுவும் 'ரெஃபரண்டம்' என்று பெயராலே திணிக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன அதாரிட்டி இருக்கிறது? ரெஃபரண்டம் என்று சொல்லி, 51 சதவீதம் பேர் ஆதரவாகவும் 49 சதவீதம் பேர் எதிர்த்தும் வாக்களித்தால் போதும், நீங்கள் நினைத்ததை எல்லாம் செய்யலாம். ஏனென்றால் வடபுலத்திலே இருக்கிற ஜனத்தொகைதான் அதிகம், தென்புலத்திலே இருப்பவர்கள் குறைவு. ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான காரியங்களை எல்லாம் கூட தீர்மானம் போட்டு ரெஃபரண்டம் மூலம் செயல்படுத்த முடியும்.

மொழியைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதென்றால் அதற்கு ஒரு தீர்மானமே வர இருப்பதாகத் தெரிகிறது; அதிலே பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். அதனால் இப்போது அதுபற்றி அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. ஒரு சமஷ்டி ஆட்சியில், பெட்ரேஷன் செட்டப் பில் அனைத்து மக்களுக்கும் சம உரிமை இருக்க வேண்டும். அது அல்லாமல் மெஜாரிட்டி மக்களின் விருப்பப்படி காரியங்கள் செய்யலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், வடபுலத்திலே இருக்கிற தலைகள் தான் அதிகம்; தென்புலத்திலே இருக்கிற தலைகள் குறைவு; அதுவும் 60 கோடி மக்கள் தொகையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை 4½ கோடிதான். ஆகவே ரெஃபரண்டம் என்ற பெயரால் எந்த முடிவை எடுத்தாலும் அது தமிழகத்திற்கு விரோதமானதாகப் போய்விடும் சாத்தியக்கூறு தான் இருக்கிறது. விந்திய மலைக்கு வடக்கே இருக்கிற நிலைமை வேறு, விந்திய மலைக்கு தெற்கே இருக்கிற நிலைமை வேறு. தென்புலத்து மக்கள் விரும்பாத ஒன்றை ரெஃபரண்டம் என்ற பெயரால் திணிப்பதாக இருந்தால் அது இந்த நாட்டின் 'பேசிக் ஃபீச்சரை'யே மாற்றிவிடும். ஆகவே, ஏற்படுகின்ற அபாயம் எப்படிப்பட்டது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற காரியங்களைப் பார்க்கின்ற போது மத்தியிலே இருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், காங்கிரசாக இருந்தாலும் அல்லது ஜனதாவாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் பேச்சு மாறுகிறதே தவிர எண்ணங்கள் மாறவில்லை; மொழியிலே வார்த்தை ஜாலங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர உள் அர்த்தம் மாறவில்லை; மாறாது. என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க நாம் எல்லாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் மிக வருத்தத்தோடு நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது. இன்னும் மசோதாக்கள் வேறு இருக்கின்றன; இந்தத் தீர்மானத்திலே பலர் பேசவேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.



[1979 பிப்ரவரி 17]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: முடிக்கும் தருவாய்க்கு வந்துவிட்டேன். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திருத்தத்திலே எப்படிப்பட்ட பேரபாயங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்ற சந்தேகத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். இந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்கின்ற வகையிலே சட்ட அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக விளக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் என்ன விளக்கமளிப்பார்கள் என்பது தெரிகிறது; இருந்தாலும் சந்தேகங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்பதை நான் உணருகிறேன். உறுப்பினர்கள் மாமன்றத்திலே இப்படியெல்லாம் பேசினார்கள், கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு தன்னுடைய பதிலுரையிலே சட்ட அமைச்சரவர்கள் விளக்கமளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது தடுப்புக் காவல் சட்டம். அது மிசா போல் இருக்கிறது. மிசாவைப் பற்றி பாராளுமன்றத்திலே,

The Maintenance of Internal Security Act which is the exclusive creation of Mrs. Indira Gandhi, the then prime Minister was not Maintenance of Internal Security Act, but it was only Maintenance of Indira-Sanjay Act என்று பாராளுமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். The Act was mainly intended to have the secured official position to Mrs. Indira Gandhi and her son Mr. Sanjay என்று நான் சொல்லவில்லை; பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மிசாவை அகற்றிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மிசாவை அகற்றிவிட்ட பிறகு, 'ப்ரிவென்டிவ் டிட்டன்ஷன்' என்கிறீர்களே, அது எதற்கு? அது தேவையா? இப்போது இருக்கிற ஐ. பி. சி. மூலம் எந்த ஒரு இடத்திலும் எப்படிப்பட்ட நேரத்திலும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு பாதகம் ஏற்படுமானால் நடவடிக்கை எடுக்க இடம் இருக்கும் போது, அனைத்து சாத்தியக்கூறுகளும் இப்போதே ஐ. பி. சி.-யில் இருக்கும்போது வேறு எதுவும் தேவையில்லையே. விசாரணை இல்லாமல் கைது செய்தவர்களை மூன்று மாதம் காவலில் வைத்துவிட்டு, அதற்குமேல் 'அட்வைசரி போர்டுக்கு' ரெஃபர் செய்ய வேண்டும் என்றிருந்ததை இரண்டு மாதமாகக் குறைத்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

அதை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஆகவே அதை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இன்னொன்றையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் ப்ராப்பர்ட்டி ரைட் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

1979 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள். பேசுவதற்கு அழைக்கவில்லை என்று கூறுகிறீர்கள், பேச அழைத்துவிட்டால் முடிக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள், எல்லோரும் பேசவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அடுத்து ப்ராப்பர்ட்டி ரைட் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன், ப்ராப்பர்ட்டி என்றால் வீடு, வாசல், நிலம் இவைகள்தான் என்பதல்ல. இந்தமாதிரி மெட்டீரியல் ஆப்ஜெக்ட்தான் ப்ராப்பர்ட்டி என்று நினைத்துவிடக் கூடாது.

Property is some thing more than what you believe and what you know.

ப்ராப்பர்ட்டி என்பது பேசுகிற உரிமை கூட ப்ராப்பர்ட்டிதான். பேசுகிற உரிமை that is also my property, எழுதுகிற உரிமை

that is also my property. Though it is not tangible, it is fundamental right and basic right.

இவைகளைக் காப்பாற்ற நினைக்கும்போது அதுதான் நான் ப்ராப்பர்ட்டியைக் காப்பாற்ற நினைக்கின்ற தன்மையாகும். அதுவே என்னுடைய உரிமையாகும். வேறு நாடுகளிலே இருக்கின்றவர்கள் வேண்டுமானால் உண்பது, உடுப்பது, உறங்குவது என்னுடைய உரிமை என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் உள்ளத்திலே வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற உணர்ச்சிகளைப் பாதுகாப்பதுதான் நமது உரிமை என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் மொழியைக் காப்பதற்கு என்னுடைய உயிரையே தருகிறேன் என்று சொல்லுகின்ற பாரம்பரியம் உள்ள நாடு இது. ஆகவே உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைப் பாதுகாப்பது நம் உரிமை. என்னுடைய மொழியைப் பாதுகாப்பதும் என்னுடைய மதத்தைப் பாதுகாப்பதும் என்னுடைய உரிமை. நான் பேசுகின்ற அந்த என்னுடைய உணர்ச்சியைத் தெரிவிக்கின்ற மொழியை நான் மதிக்கிறேன். என்னுடைய முஸ்லீம் மதத்தை நான் மதித்து அதைக் காப்பாற்ற நினைக்கிறேன்.

property relegated to the background என்பது fundamental right status இல்லை என்று சொல்வதாகும்,

ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே இதற்கான விளக்கங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனுகூலங்களை இந்த உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையிலும் மாற்றிக்கொண்டு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்; இத்துடன் என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.